

Colegiul Tehnic de Transporturi Braşov

SEMNAL

Revista elevilor pentru elevi...

Braşov 2013

Din cuprins:

Traseu educational.....	p4
Documentar.....	p5
In sfarsit elev la CTT Brasov.....	p6
Fostii elevi ne saluta!.....	p8
Si noi am fost elevi.....	p8
Actiuni de voluntariat.....	p11
Despre JOBS.....	p12
Despre pasiuni.....	p13
Ce stim despre...?.....	p21
Creatii ale elevilor.....	p25
Scrisori de dragoste.....	p31
Visuri despre viitor.....	p32
De ce vor elevii sa castige bani?.....	p33
Desene realizate de elevi.....	p34
Olimpiade si concursuri.....	p36
Din activitatile profesorilor.....	p38
Gandurile unui absolvent.....	p56

"Adolescenta nu este doar o perioada importanta a vietii, ci si singura perioada cand putem vorbi despre viata in sensul complet al cuvintului."

Michel Houellebecq

Dragii mei,

Vă invit într-o nouă incursiune în viața școlii noastre.

Și de această dată, continuând tradiția, ne-am propus să prezentăm în paginile revistei aspecte relevante ale activităților derulate în *CTT* în anul școlar 2012-2013, cu speranța că vor rămâne mărturie peste ani asupra eforturilor dar și bucuriilor și realizărilor noastre.

Deși viața de școlar pare mereu aceeași, cu lecții, teme, activități educative extrașcolare și extracurriculare, proiecte și programe educaționale, olimpiade, concursuri și examene, noutatea și ineditul sparg adesea rutina, căci preocupările și pasiunile elevilor noștri ne surprind și ne încântă în egală măsură.

Aceste momente frumoase, unice au coborât din sufletele și mințile noastre în paginile revistei și, în încercarea de a opri ceasornicul grăbit, le-am așternut pe hârtie, le-am imortalizat în poze, am împărtășit opinii, gânduri, îngrămădind în câteva pagini o parte din experiența trăită într-un an de zile.

Și așa s-a născut o altă ediție a revistei Semnal pe care v-o dăruim cu drag.

Mulțumesc colectivului de redacție și, nu în ultimul rând, tuturor actorilor care au fost protagoniștii acestei noi "piese": profesorilor, elevilor noștri dragi și celor care sunt tot timpul aproape de noi, părinți și reprezentanți ai comunității.

Vă doresc lectură plăcută!

Director,

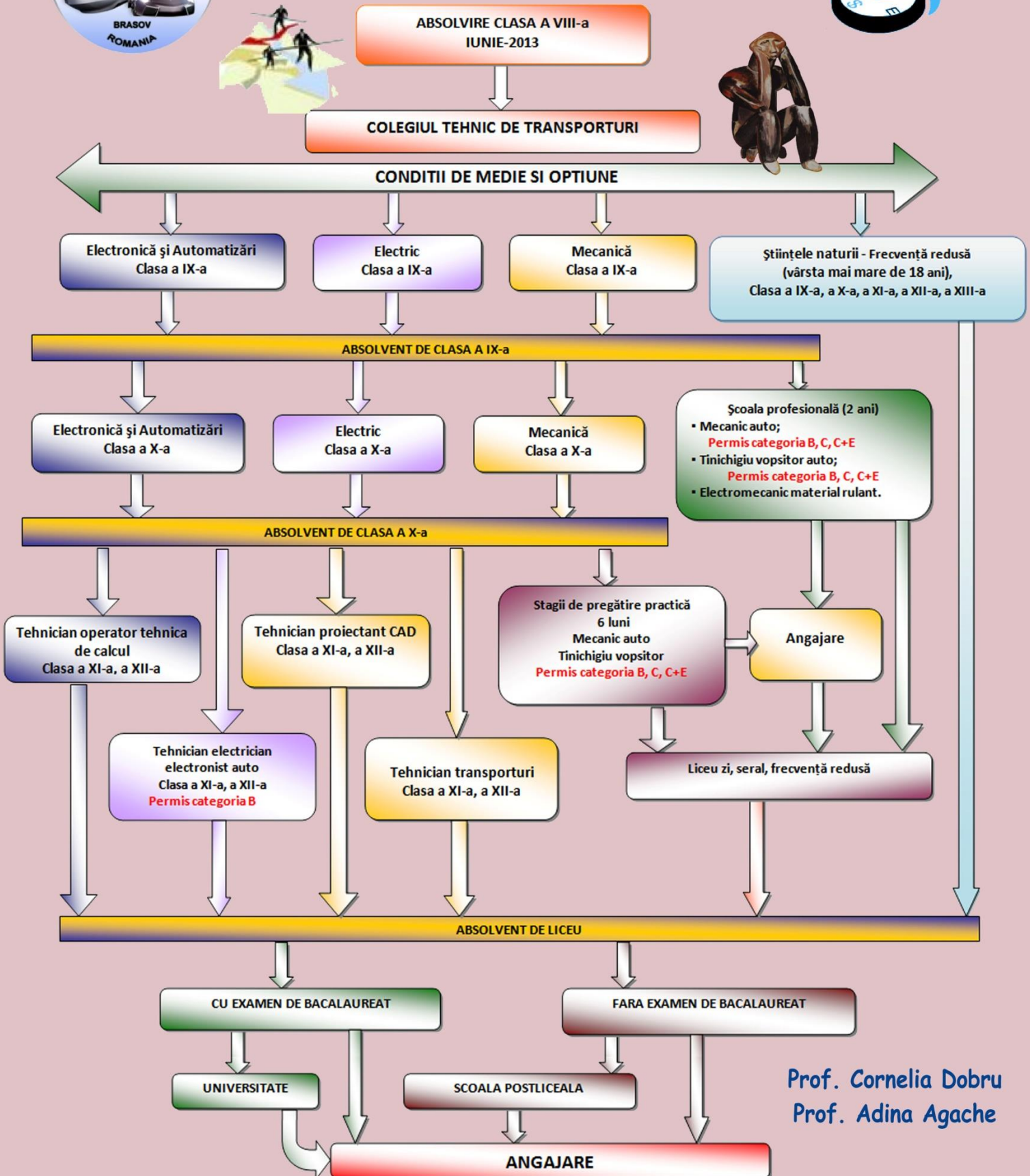
Ing. ADINA-MIHAELA AGACHE

COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV

"Cunoașterea este prin ea însăși putere"

TRASEU EDUCATIONAL

Prof. Cornelia Dobru
Prof. Adina Agache

Documentarul specializărilor

1. Tehnician operator tehnică de calcul – Domeniul: Electronică

Absolventul va putea să realizeze:

Configurarea, instalarea, întreținerea și depanarea unui sistem de calcul; instalarea softului specializat, configurarea și întreținerea rețelelor de calculatoare.

Absolventul va putea ocupa orice post de lucru, din orice domeniu în care se utilizează calculatorul (inclusiv domeniul feroviar) în firme de comercializare a sistemelor de calcul, firme de exploatare și întreținere a sistemelor de calcul, rețelelor de calculatoare, servere de internet, orice firmă care are în întreținere sisteme de calcul și practică instalarea și utilizarea softului specializat.

2. Tehnician electrician electronist auto - Domeniul: Electric

Absolventul va putea:

-Să intervină la partea electrică și electronică a mașinii (iluminat, pornire, confort, etc), la sistemele de acționare electrică, hidraulică (mecanism motor, direcție, frână, ambreiaj, răcire).
-Obține permis categoria B cu școlarizare gratuită.

Absolventul va putea ocupa un post de lucru în firme care comercializază autovehicule, firme care efectuează lucrări de întreținere și reparații la autovehicule (service-uri auto), firme care exploatează un parc auto de autovehicule.

3. Tehnician proiectant CAD-Domeniul: Mecanic

Absolventul va putea :

Să realizeze scheme electrice cu ajutorul calculatorului, să proiecteze și să execute desene în AUTOCAD să realizeze desene 3D în modul „multi view” și în perspectivă, să realizeze un desen tehnic complex.

Absolventul va putea ocupa un post în firme care comercializează automobile, firme care efectuează lucrări de întreținere și reparații la automobile (service-uri auto), orice firmă care exploatează un parc de automobile, ca operatori de transport marfă sau persoane;

4. Tehnician transporturi-Domeniul- Mecanic

Absolventul va putea:

Să organizeze activități de manipulare a mărfii, să planifice activități de transport, să stabilească starea tehnică a mijloacelor de transport, să planifice realizarea reviziilor tehnice să monitorizeze activitățile de reparare a mijloacelor de transport.

Absolventul va putea ocupa orice post de lucru, din orice domeniu în care se utilizează calculatorul și aplicațiile CAD în firme de proiectare în domeniul Construcțiilor de mașini, firme de proiectare în domeniul construcțiilor, firme de proiectare și design în diverse domenii (arhitectura, industrie, sistematizări)

5. Mecanic auto-Domeniul Mecanic

Absolventul va putea:

- evalua funcțional, calitativ și cantitativ starea părților mecanice ale automobilelor;
- executa operații de reglare, ajustare, instalare, întreținere și reparare la sistemele, mecanismele și instalațiile automobilelor
- **conduce și exploata** autovehiculele pentru depanare la locurile solicitate de clienți, **carnet de conducere B,C**

Posibile locuri de muncă:

- firme specializate în lucrări de diagnosticare, întreținere și reparații auto;
- orice firmă ce exploatează un parc de automobile;
- conducător auto profesionist.

6. Tinichigiu vopsitor auto -Domeniul Mecanic

Absolventul va putea:

- identifica și remedia defecte ale cadrului sau caroseriei automobilelor;
- realiza protecția anticorozivă și terosonică a caroseriei și estetica automobilului.

Posibile locuri de muncă:

- firme specializate în lucrări de diagnosticare, întreținere și reparații auto;
- orice firmă ce exploatează un parc de automobile;
- conducător auto profesionist.

7. Electromecanic material rulant -Domeniul Electric

Absolventul va putea:

- identifica și remedia defecte în instalațiile de frână, confort, siguranță și vigilență la vehiculele feroviare cu tracțiune electrică și Diesel;
- Să intervină la partea mecanică a acestor echipamente.

Posibile locuri de muncă:

- Orice domeniu de activitate care folosește utilaje și echipamente acționate electric;
- Ateliere de reparații vagoane și locomotive.

Prof. Cornelia Dobru
Prof. Adina Agache

În sfârșit elev la CTT Brașov!

Mă numesc Scramtai Vlad, sunt elev în clasa a IX-a E la CTT Brașov. M-am născut pe 9 iunie 1996 în Republica Moldova, Județul Orhei, orașul Orhei, un oraș fantastic situat în centrul țării. Am absolvit școala generală din localitatea mea în anul 2012.

Era vara anului 2012, mă simțeam mândru că sunt absolvent al școlii mele generale, cu o panglică în mână și multe amintiri plăcute. Deja mă simțeam într-un fel liber fără școală, deși nu-mi mai era frică de examene și teze.

Zilele se transformau în săptămâni și timpul trecea parcă din ce în ce mai repede. Vara se stingea, însă eu nu eram încă hotărât unde voi învăța și nu-mi puteam închipui cum va fi noua mea școală. Începeam să mă gândesc la noi probleme în legătură cu viitorul meu. Am absolvit cu o medie de 8,87 și simțeam că aceasta era o șansă bună pentru un viitor strălucit. Încercasem să mă înscriu la un colegiu de transporturi din Chișinău, însă contractul cerea o sumă prea mare pentru bugetul familiei mele.

Iată deja e august! Mama m-a convins să depun dosarul la Ambasada României din Chișinău, am optat mai mult pentru Brașov, fiindcă aici am rude care mă ajută foarte mult. Într-un final, mi-a venit pe mail un mesaj de la ambasadă cu felicitări. Până la urmă din aproximativ o sută de colegii și licee pe care le-am ales am fost admis la Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov. A fost prima opțiune introdusă de mine în tabelul de admitere. M-am bucurat foarte mult de această reușită.

În septembrie am venit în Brașov și am cunoscut colegiul meu, mi-am cunoscut colegii, profesorii, mi-am format noi prieteni, așa am ajuns eu să fiu elev la Colegiul Tehnic de Transporturi din județul Brașov - o regiune cu priveliști frumoase.

Orașul meu natal este frumos și vă pot spune multe lucruri interesante despre el însă, o să mă rezum doar la Orheiul vechi, partea orașului plină de legende și istorie.

Orheiul Vechi este situat în albia pitorească a râului Răut care formează numeroase meandre, schimbându-și direcția în cele mai neașteptate moduri.

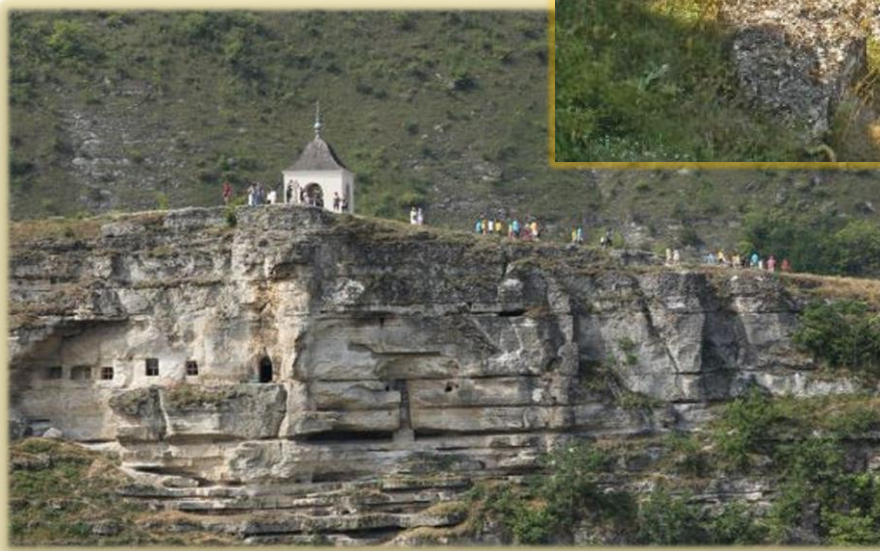
Este un monument de arhitectură de tip orășenesc, unde s-au păstrat multe construcții, care prezintă un interes mare pentru istorici, arheologi, arhitecți, dar și turiști.

Istoria Orheiului cuprinde trei perioade. Prima perioadă a precedat Hoarda de Aur. Orheiul în această perioadă era apărat de un perete din bușteni cu turnuri de pază. După cotoșirea orașului în anii '40 ai secolului al XIV-lea de către tătari a început perioada Hoardei de Aur, pe parcursul căreia se construia mult cu meșteri din orient. În acești ani Orheiul, se numea Shehr al-Jadid și avea înfățișarea unui oraș oriental.

În centrul său erau două caravan-seraiuri, moschee iar în partea de est, băi publice și alte facilități. Până în zilele noastre s-a păstrat fundamentul și o parte din peretele unei băi, care era utilată cu calorifere și cu încălzirea podelelor, cu ventilație, apa ajungea aici prin țevi de lut. Rămășițele de interior vorbesc sunt dovezi incontestabile ale interiorului de lux de altădată a băii.

La sfârșitul anilor 60 ai secolului al XIV-lea orașul Shehr al-Jadid a încetat să mai existe. În anii '20 ai secolului al XV-lea pe locul acestuia a apărut o localitate moldovenească – astfel a început cea de-a treia perioadă a istoriei Orheiului.

Pe stâncile din albia Răutului erau săpate peșteri, multe dintre ele sunt foarte vechi, au aproximativ două mii de ani. Trecutul acestor peșteri este plin de legende, în care faptele istorice se împletesc cu talentul artistic al povestitorilor. Astfel într-una din legende se spune, că odată, în fruntea Orheiului Vechi era pîrcălabul Gangur. El era bătrîn și putred de bogat. Toate beciurile palatului sau erau pline de aur și chiar careta era făcută din aur

curat, iar roțile din argint. EL ținea careta într-o încăpăre cu porți de fier și ieșea cu ea în oraș odată pe an la Paști. Careta putea fi urnită din loc doar de 40 de cai, așa era ea de grea. Gangurul era mai bogat chiar decît Ștefan cel Mare, Domnitorul său, care îi cerea des ajutorul. A aflat însă sultanul de bogățiile pîrcălabului, și-a strîns oastea și a pornit spre Orhei.

Au cucerit turcii orașul, s-au apropiat de palatul lui Voievodei Gangur, iar pe el ia-l de unde nu-i. S-a încuiat pîrcălabul cu toate bogățiile sale în mănăstirea din stîncă. Atunci Sultanul a dat ordin să ardă orașul ca să-l scoată cu orice preț pe Gangur din mănăstire. Printre oamenii de la mănăstire era și starețul Paisie, care fiind meschin și lacom l-a vîndut sultanului care, a nimicit întreaga oaste a lui Gangur. Și-a primit Paisie aurul său, a luat o luntre ca să plece departe dar, apele Răutului s-au învolburat pe neașteptate și l-au înghițit cu totul. O parte din bunurile pîrcălabului, turcii le-au luat cu ei, o parte au zidit-o în peșterile subterane, inclusiv careta de aur, cu gîndul să se întoarcă să le ia mai tîrziu. Nu știe nimeni dacă a fost scoasă din țară această bogăție sau dacă se află încă pe undeva prin ascunzișurile subterane.

Scramtai Vlad, clasa a IX-a E

Foștii elevi ne salută.

„**B**ună ziua domna profesoară am fost în vacanță în Indonezia și în Malaezia timp de două săptămâni...am trăit niște clipe de neuitat...totul a fost de vis. Dumneavoastră ce mai faceți? Ați rămas neschimbată. de parcă timpul rulează în favoarea dumneavoastră.

Aș dori să vă cer scuze pentru toate obrăznicile intenționate și neintenționate din timpul adolescenței... însă la vârsta aceea credeam că tot ce gândim este și corect sau tot ce gândim trebuie și spus indiferent de situație.

De-a lungul anilor m-am mai "șlefuit" ca să zic așa, pentru că m-am mutat într-o țară străină, lucrurile nu au fost întocmai ușoare și vrând nevrând, datorită situațiilor și a avansării în vârstă reușim să ne mai și schimbăm. Recunosc că încă mai am de lucrat dar sper că sunt pe drumul cel bun....

Aș dori din suflet dacă aveți posibilitatea să o salutați pe draga noastră dirigintă Frenț Angela, de care ne aducem aminte cu drag ori de câte ori am ocazia să discut cu foștii colegi.

Mi-e dor de anii de liceu, mi-e dor de tot ceea ce a însemnat Liceul CFR...sunt emoționată de fiecare dată când îmi amintesc de anii de liceu, mi-e dor de "problemele" din perioada aceea.

Vă salut cu drag și mă bucur că am avut ocazia să vă scriu câteva rânduri.

Carmen Cîrlan, promoția 2007.

ȘI NOI AM FOST ELEVII.....

Adrian Bogdan a fost elev al Școlii profesionale din cadrul Liceului Industrial Nr. 3 Brașov – denumire avută de colegiul nostru, în perioada 1974 – 1976, în clasa de electricieni IFTE (instalații de forță și tracțiune electrică). Este originar din Județul Cluj și s-a numărat printre primii sportivi pregătiți de antrenorul Gheorghe Voicu, în cadrul Secției de lupte greco-romane a Clubului sportiv, care funcționa în cadrul unității de învățământ. A reușit să cucerească titlul de campion național la categoria 56 kg – juniori în anul 1976.

În anul 1977 a urmat clasa a XI-a a liceului seral și tot atunci a fost mutat la Clubul sportiv „Steagul roșu” Brașov, fiind selecționat în lotul național.

În același an a fost preluat de Clubul sportiv A.S.Armata Cluj –Napoca, care avea o echipă puternică în Divizia A. Atunci, în România existau mulți sportivi de talie internațională, la această

disciplină, unii dintre aceștia campioni olimpici și balcanici. În perioada 1978 – 1980 , ca sportiv la Cluj, la Brașov și din nou la Cluj s-a numărat printre primii șase luptători, la nivel național, iar pe echipe s-a clasat pe primele trei locuri datorită prestației sale demne de remarcat. 1983 a fost ultimul an în care a mai practicat acest sport la categoria 62 kg. Tot atunci a devenit arbitru național, categoria I-a la lupte greco-romane. Școala de antrenori a urmat-o la I.E.F.S. București în perioada 1983 – 1984, fiind încadrat ca antrenor secund la A.S. Armata Cluj-Napoca. În anul 1986 a pus bazele noului Club sportiv la Dej, la disciplina lupte greco-romane și tot atunci a devenit arbitru internațional.

În anul 1990 a devenit Secretarul Clubului de fotbal „Unirea Dej”, funcție pe care a exercitat-o până în anul 2000, când a fost cooptat în conducerea Clubului „Universitatea Cluj-Napoca” unde a ajuns să dețină funcția de Seretar general.

În perioada 2006 – 2008 a urmat cursurile facultății de educație fizică și sport la Cluj-Napoca, apoi a urmat un masterat în domeniu, între anii 2009 – 2011. Începând cu anul 2010 a fost transferat la Consiliul Județean Cluj, unde s-a ocupat cu problemele privind omologarea UEFA și FRF a Stadionului Cluj-Arena al căru activitate o coordonează și în prezent.

Este căsătorit din anul 1981. Soția sa este educatoare. Are o fiică în vârstă de 31 de ani, profesoară de limba română la Liceul „Ana Ipătescu” din Gherla și doi nepoți, în vârstă de patru, respectiv doi ani. Fiul său, în vârstă de 21 de ani este student în anul II, la Facultatea de inginerie electrică a Universității Tehnice din Cluj-Napoca.

Fiind prezent, în luna februarie 2013, la cea de a XI-a ediție a turneului de lupte „Memorialul Gheorghe Voicu”, desfășurat la Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov, fostul nostru elev și-a stăpânit cu greu emoția revederii unor colegi de echipă, a școlii în care a învățat și chiar a unor profesori pe care i-a avut. Elevilor de astăzi le transmite îndemnul să învețe și să folosească din plin toate oportunitățile, dotările,

buna pregătire și experiența cadrelor didactice. Colegiul Tehnic de Transporturi din Brașov a fost și rămâne, în opinia sa, o unitate de elită la nivel național, fapt care trebuie apreciat de către cei care a avut șansa să învețe aici. Este convins că personalul didactic care funcționează în prezent la această școală întrunește calitățile cerute pentru a instrui și educa elevii, la fel cum au făcut-o profesorii și maiștrii-instructori pe care i-a cunoscut în perioada când a urmat cursurile aici, la Brașov, în urmă cu peste 35 de ani. Regretă faptul că nu a avut ocazia să se întâlnească acum, decât cu profesorul Florin Dobrescu, care i-a predat atunci disciplinele socio-umane. Mai transmite elevilor de astăzi ai școlii noastre să fie disciplinați, pentru că disciplina, respectarea regulilor, buna cuviință, respectul față de alții și față de ei înșiși îi vor ajuta mult în viață, mai ales acum când este dificil să găsești un loc de muncă și apoi să-l păstrezi. Nu în ultimul rând îi îndeamnă cu căldură pe elevi să facă sport, cât mai mult sport, orice sport, pentru că sunt tineri, trebuie să profite de vârsta lor și să cultive toate virtuțile pe care această activitate le oferă celor care hotărăsc să practice o disciplină sportivă. Nu ar fi rău ca unii să se gândească la sportul de performanță, care presupune dăruire, multă muncă, multe renunțări, dar aduce satisfacții și împliniri pe măsură. Să nu neglijeze școala, pentru că, în ziua de astăzi, fără carte nu poți deveni ceea ce ți-ai dori să ajungi și meriți să fii. Fostul nostru elev, Adrian Bogdan, la cei 54 de ani ai săi, transmite pe această cale mulțumirile sale foștilor profesori, pentru ceea ce i-au oferit, pentru ajutorul acordat în devenirea sa, pentru faptul că i-au îndrumat pașii care l-au purtat spre împlinirea sa, pe plan profesional și personal. De asemenea asigură pe cei care, în prezent, slujesc la catedră sau în alte domenii de activitate nobila misiune de a forma noi generații la Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov, de respectul și întreaga sa considerație și promite că va vorbi, în continuare, la superlativ despre această unitate de învățământ ori de câte ori va avea ocazia.

Material realizat de Prof. Florin Dobrescu

Și noi am fost ca voi !

Da, și noi am fost ca voi...

Ne amintim întotdeauna cu drag de anii petrecuți în liceu, chiar dacă dificultatea materiei și exigența profesorilor ne-a făcut să mai tremurăm uneori.

Eram în acea perioadă plină de speranță, de dorință de cunoaștere, de candoare și de cutezanță. Eu și colegii mei, citeam și învățam foarte mult, conștienți că nu vom putea să ne făurim o carieră de succes, decât prin lecturi bogate și o muncă intelectuală riguroasă și disciplinată. Ca elevă la clasa specială de fizică, la Colegiul Andrei Șaguna, eram de multe ori copleșită de răspunderea pe care o aveam de a duce mai departe faima liceului, mai ales că bunicul meu din partea mamei, Nicolae Răduțoiu, a terminat același liceu în anul 1930, ca șef de promoție.

Dar să nu vă închipuiți, dragi liceeni de acum, ca nu găseam timp și pentru distracție. Eram deseori invitați la zilele de naștere sau

onomastice ale colegilor, organizam excursii la munte, mergeam în tabere la mare și participam la "seri distractive" (un fel de discotecă), mergeam la concerte și spectacole de teatru. Ca și vouă, ne făcea mare plăcere să ieșim cu prietenii la plimbare, să bem un suc și

să
facem
planuri

de viitor. Nu puteam însă pleca în străinătate și trebuia să fim foarte atenți la ceea ce vorbeam, pentru că erau informatori peste tot. Deci nu aveam libertatea de mișcare și de exprimare pe care o aveți voi acum, de care nu știți să profitați în folosul vostru, pentru a vă forma personalitatea și a reuși în viață.

Profesor, Mihaela Nistor

Acțiuni de voluntariat la Colegiul Tehnic de Transporturi

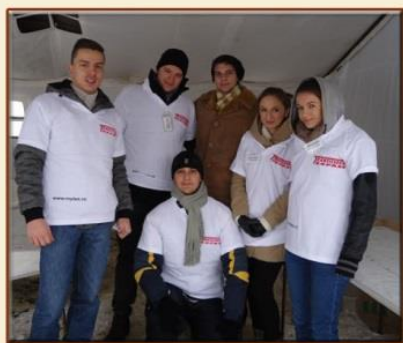
elaborarea școlii noastre cu Fundația Transilvania Expres este veche. Suntem mereu gata să le dăm o mână de ajutor în acțiunile lor și suntem primii pe care cei din fundatie îi sună când e vorba de diferite activități de voluntariat pentru că știu că suntem activi și inimoși.

În timpul anului școlar 2012-2013 au avut loc două acțiuni la care elevii liceului au participat. În luna decembrie a avut loc o acțiune de împărțire de alimente calde și îmbrăcăminte oamenilor săraci

numită “O masă caldă pentru fiecare”. Astfel că am fost solicitați să participăm. Am făcut pachete pe care apoi le-am împărțit, am vorbit cu oamenii și i-am organizat.

În data de 1 Iunie Fundația împreună cu ziarul Transilvania expres a organizat în Piața Sfatului o serbare a copiilor. Rolul nostru a fost să-i ajutăm de la încărcatul și montatul corturilor până la împărțirea cadourilor celor care au cântat și dansat pe scenă.

Suntem bucuroși că putem ajuta și de aceea participăm cu drag la acțiunile de voluntariat.

JOBS-JOB ORIENTATION-TRAINING FOR BUSINESSES AND SCHOOLS

Acesta este numele unui proiect realizat în parteneriat cu profesori și specialiști în educație din Elveția. Scopul proiectului este educarea tinerilor în alegerea celei mai bune profesii. Propunerea elvețiană către Ministerul Educației din România este ca JOBS să devină o materie de studiu. JOBS vrea să vină în ajutorul elevilor care vor să se orienteze mai bine pe piața muncii, să cunoască avantajele și dezavantajele diverselor meserii pe care ar dori să le practice.

În școala noastră clasa care studiază această nouă materie este clasa a IX-a C, dirigită Ghenoiu Elena Maria. Materia se studiază la dirigenție, într-una din orele de română și la ore de specialitate susținute de doamna profesor Corina Ducaru și doamna profesor Iulia Cilinghir asistate de consilierul psihologic al școlii, doamna Corina Banică. Elevii au conceput postere, au scris compuneri în care au descris cum își imaginează o zi de lucru în viitor sau, au povestit colegilor o experiență de lucru. Au învățat să conceapă și să ia un interviu. Câteva dintre compunerile concepute în cadrul acestor lecții vă sunt prezentate în revistă.

Elevii clasei a IX-a C ai Colegiului Tehnic de Transporturi care au fost incluși în acest proiect au spus, la final, că le-a plăcut foarte mult, că nu li s-a părut greu, că au venit la orele de JOBS cu plăcere și, lucru foarte important, că au învățat să lucreze în grup.

Prof. Elena Maria Ghenoiu

Despre pasiuni...

B-boying

„**B-boying**” sau breakdance nu este doar un stil de dans, este un stil de viață, o cultură care face parte din marea familie numită **"hip-hop"** alături de **mc-ing**,

dj-ing și **graffiti**. Acest stil s-a fost dezvoltat prin anii 70' în New York. Prima trupă de breakdance s-a format în anul 1977 și s-a numit „**Rock Steady Crew**”.

Acest dans se manifestă de obicei pe muzică hip-hop, chiar și pe funk sau jazz, dansatorii se numesc „**b-boys**” sau „**b-girls**”.

B-boying-ul este un stil de dans complex care te face să te simți liber, să-ți crezi o lume proprie în care îți manifesti stările și sentimentele, în plus nu ai nici o limită la mișcări, de aceea nu te plictisești niciodată.

Breakdance-ul cuprinde patru categorii primare:

- „**Top rock**” - pașii de dans;
- „**Footwork**” - jocul de picioare care se execută la sol;
- „**Power moves**” - mișcările acrobatice;
- „**Freezes**” - pozițiile în care rămâi „înghețat” pentru câteva secunde, simulează o poză.

Dansatorii se întrec în așa numitul „**b-boy battle**”. Este un concurs în care toți dansatorii își etalează mișcările de dans pe rând sau împreună. Cel care execută mișcări cât mai originale (creativity), reușește să „lege” cât mai multe mișcări (flow) și dansează pe muzică (beat), câștigă.

Cel mai renumit concurs de breakdance se numește „**Red Bull BC One**”.

Eu dansez din vara anului 2010 alături de prietenii mei. Fac parte din trupa „**OneWay Crew**” care a fost înființată în toamna anului 2009. Trupa noastră este ca o a doua familie pentru noi, ne ajutăm și rămânem uniți și la bine și la rău.

Pasiunea pentru dans și dificultățile prin care am trecut ne-au determinat să fim și mai uniți și să creștem ca și trupă/performanță. Am o pasiune foarte mare pentru acest dans și nu cred că mă voi despartii de această cultură niciodată.

Buzilă Paul, clasa a XI-a A.

SKATEBOARDING

De când eram mic, îmi doream să încerc acest sport. Mereu mi s-a părut interesant modul în care un om poate face spectacol cu ajutorul unei bucăți de lemn pe patru roți. Am avut multe ezitări în achiziționarea unui skateboard deoarece nu aveam cu cine să împărtășesc această pasiune.

Totul a început în clasa a X-a, când am observat că un amic de-al meu avea un skate și trebuia să încerc neapărat! Primul meu skate a fost confecționat de el, să vad mai întâi dacă îmi place.

Zis și făcut! Am ieșit cu placa afară și m-am pus pe ea. După maxim cinci metri am căzut. Am încercat din nou și iar am căzut și tot așa. La un moment dat am renunțat. Eram tare demoralizat deoarece credeam că nu sunt bun pentru așa ceva și niciodată nu o să fac ce am văzut la alții.

Într-o zi am mers în skate - parcul de la Hidromecanica și am rămas pur și simplu șocat de ceea ce am văzut acolo. O mulțime de tineri făcând „trickuri” (scheme), pe care eu doar pe Youtube le văzusem. După câteva discuții cu cei din parc mi-am dat seama că am petrecut mult prea puțin timp cu placa pentru a putea face ce fac ceilalți. Așa că, m-am ambiționat, mi-am cumpărat o placă și shoes pentru a putea avea stabilitate mai mare pe placă. Ollie, trickul de bază l-am învățat în aproximativ o săptămână, apoi au urmat și altele. Mi-am făcut noi prieteni care m-au ajutat să învăț multe. Cu toate acestea,

am reușit să ies pe locul patru pe județ la Fatzada „game of skate”. Nu e o mare realizare, dar vreau să spun că se poate, ținând cont că eu la început mă consideram antitalent la așa ceva.

Să te dai pe skate nu e greu, e foarte greu și asta o spun din propria experiență. Sunt anumite riscuri pe care ți le asumi când te dai pe skate, și acelea este de a te accidenta. Din cauza asta am vrut să renunț, dar mereu am fost încurajat de prietenii mei, iar accidentele au fost de fiecare data minore, spre norocul meu.

Mulți oameni nu sunt de acord cu asta și ne gonesc din majoritatea locurilor neamenajate pentru așa ceva. Dar asta este! Suntem nonconformiști din acest punct de vedere, nu ne pasă că se uită lumea la noi ciudat când avem plăcile în mână, nu ne pasă că anumiți oameni glumesc pe seama noastră, nu ne pasă că suntem murdari și că shoesi noștri sunt ruptți. Mai pe scurt nu ne pasă ce zic alții despre noi. Skateboardingul transmite o stare pe care majoritatea oamenilor nu o percep, este un stil de viață și nu poate nimeni să mă contrazică când spun asta.

Un alt mic „obstacol” pot să spun că au fost părinții mei, care nu erau de acord cu asta fiind prea îngrijorați că pot să mă accidentez. Până la urmă s-au obișnuit și au fost de acord, pentru că au văzut că nu pot să mă opresc din ceva ce îmi place! Au încercat și alții să facă asta dar... degeaba.

Pentru cei care vor să încerce ... Nu ezitați să vă cumpărați o placă. Încercați și vedeți dacă vă place. Ce-i drept, nici mie nu mi-a plăcut la început, totul a fost o ambiție, dar pe parcurs a început să mă atragă. Așa că ... distrați-vă! Asta e tot ce contează.

Cojocaru Ionuț, clasa a XII – a A

Karate – nu doar o simplă cale de a forma luptători

Mă numesc Zmărăndoiu Iulian și sunt elev în clasa a XI-a A. Extrașcolar sunt înscris la Clubul de karate shotokan J.K.A România.

Am ajuns să practic artele marțiale în anul 2001, la vârsta de numai 8 ani, vrând să găsesc un mod constructiv de a petrece timpul liber.

Am venit la karate pentru că îmi doream să lupt precum cei din filme, se pare că ,în mare, am și reușit.

Pe parcursul anilor am avut de parcurs o multitudine de obstacole ce m-au făcut să mă îndoiesc de drumul meu ca sportiv.

De-a lungul timpului am participat la competiții și am fost remarcat prin rezultatele obținute la proba de kumite (cel mai important loc fiind locul patru la Cupa României). Nu mi se pare important numărul de medalii, încerc îndeosebi să îmi perfecționez tehnicile de auto-apărare

vrând doar prin asta a demonstra că pot fi cel mai bun.

Să vă vorbesc pe scurt despre ceea ce înseamnă acest sport.

Este o artă marțială japoneză ce se practică cu mâinile goale. KARA înseamnă GOL iar TE înseamnă MÂNA. KARATE -ul este deci arta combaterii cu mâna goală a tuturor armelor ca și a tuturor intențiilor rele. În acest sens KARATE -ul reprezintă îndeosebi arta apărării.

Tehnica practică în prezent este provenită din cea perfecționată în OKINAWA începând cu secolul al XIII-lea. Locuitorii insulei, neavând dreptul să poarte arme, au pus la punct o metodă de luptă în care armele naturale ale corpului le înlocuiau pe cele convenționale. Abia în 1922, un locuitor al insulei, maestrul GHICHIN FUANKOSHI dezvăluie această tehnică japonezilor, în cursul unei demonstrații.

Succesul a fost enorm, iar maestrul a început să-i instruiască. A format echipe de experți japonezi care au propagat arta Karate-ului în întreaga lume.

În 1957, când părintele Karate-ului a murit, arta a început să trezească interes și în Europa. Din artă a războiului, Karate-ul a devenit sport care poate fi practicat în competiții, rămânând totodată, o metodă violentă de autoapărare.

Mulți oameni practică Karate, dar puțini sunt aceia care să „trăiască Karate”, aceasta datorită implicațiilor psihice enorme ce apar atât în Dojo cât și în viață. Dacă antrenamentul fizic, tehnicile de karate, pot fi învățate relativ repede, partea psihică e infinit mai dificilă deoarece, pe lângă o bază psihică puternică, e nevoie de multe alte calități: răbdare, pasiune, hotărâre, și nu în ultimul rând o minte deschisă față de tot ce este în jur. Cel ce practică Karate în orele de antrenament poate deveni un bun karateka; dar cel ce reușește să depășească granițele orelor de antrenament, învățând să practice karate în fiecare clipă armonizându-și spiritul cu tot ce e în jur, a reușit să pătrundă esența KARTE-DO-ului, a învățat „să trăiască KARATE-ul”.

Mulți oameni doresc să știe „exact ce au de făcut” încă înainte de a începe să practice KARATE. Maestrul Funakoshi a sintetizat experiența sa de o viață în șase reguli a căror cunoaștere este esențială pentru oricine dorește să pătrundă esența Artelor Martiale.

Una dintre cele mai uimitoare trăsături ale acestei arte este faptul că poate fi studiată oricând, de către oricine, tânăr sau bătrân, bărbat sau femeie, voinic sau mai puțin voinic. Mai mult, nu ai neapărat nevoie de un partener ca să te poți antrena. Pe măsură ce progresezi în artă, un adversar va fi esențial pentru practicarea de kumite, dar la început nu ai nevoie. Cel care este cu adevărat interesat să învețe corect și bine unele katas-uri trebuie să se antreneze într-un dojo adecvat. Cine urmărește mai mult menținerea sănătății sau antrenarea spiritului o face de unul singur.

Deși karate-ul este o formă de luptă, el dezvoltă non-violența în rândul practicantilor. Când, datorită înțelegerii greșite sau a lipsei de îndrumare, tehnicile de karate sunt practicate doar ca o metodă de luptă, ele încetează a mai fi KARATE. Nimeni nu are nevoie de karate pentru a învăța să se lupte. Tehnicile de luptă de stradă sunt foarte eficiente.

Deși un karate-ka este capabil să lupte, antrenamentele îl învață cum să evite situațiile ostile și provocările. ACESTA ESTE KARATE!!!

Răbdarea este o calitate necesară și care trebuie dezvoltată de către orice practicant de karate. Progresul în aceste arte tinde să fie extrem de lent, spre deosebire de alte sporturi, și apare foarte des dorința de a renunța datorită dezamăgirilor. Acei care vor persevera vor progresa indiferent cât de mică va fi această evoluție. **ACESTA ESTE DE ASEMENEA KARATE!!!**

Încă de la început practicantul trebuie să intre în dojo cu o minte vidă uitând tot ceea ce i s-a spus în alte sporturi. Doar făcând acest lucru poate simți esența și mesajul pe care-l conține karate-ul.

Simplitatea și respectul sunt două calități pe care practicantul nu trebuie să le uite niciodată. În dojo nimeni nu trebuie să presupună că este mai bun decât alții, deoarece adevărata provocare este aceea cu tine însuși.

Zmărăndoiu Iulian, clasa a XI-a A

American Staffordshire Terrier = Amstaff=RIO

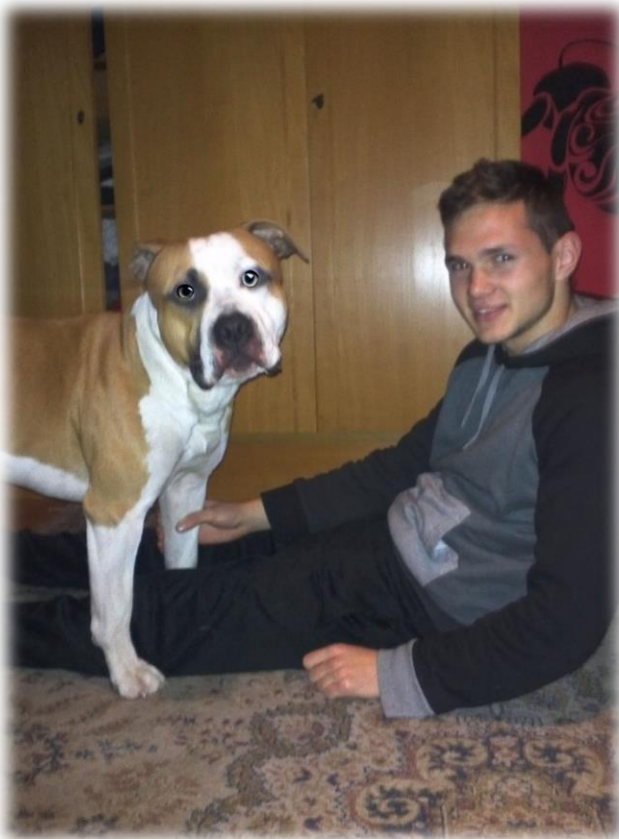
Totul a început acum aproximativ doi ani, primisem de la un prieten un e-mail în care mă punea la curent cu noile sale "bijuterii".

Îmi stătea gândul doar la acea fotografie pe care o primisem și la cățelul pe care mi-l dorisem de mult timp.

Ce mai era de făcut?

...a doua zi am pornit direct spre Focșani, pentru a aduce acasă noua mea "jucarie".

Timpul a trecut, "jucaria" a început să crească, să se maturizeze, să capete încredere în mine, în schimb a rămas același "copil" jucăuș cu aspect de luptător.

La un moment dat, doamna profesoară de TIC, m-a văzut în timpul liber cum imi plimbam cățelul și m-a întrebat dacă acest lucru, pentru mine, reprezintă o pasine. Se poate spune și așa, însă cred că este mult mai mult decât atât. Este prietenul meu cel mai bun. El mă iubește necondiționat, așteaptă cu nerăbdare să mă întorc de la școală ca să mă joc cu el. Dacă cumva nu îi dau importanță vine pe la picioarele mele și mă împinge cu capul, mă prinde de haine. De aceea regret uneori că nu îi acord mai mult timp.

Știi că mulți mă critică pentru că nu am folosit un dresaj profesional, deoarece se consideră a fi un câine periculos, de luptă. Mereu am considerat că atunci când crești un pui de mic, comportamentul câinelui tău va împrumuta din caracterul și personalitatea ta.

Despre rasa American Staffordshire Terrierul se spune că este o rasă de câini de talie medie cu păr scurt și neted care își are originile în Statele Unite ale Americii. La început purta numele de Pit Dog, American Bull Terrier, Yankee Terrier, iar mai târziu capătă numele American Pit Bull Terrier și American Staffordshire Terrier.

Acești câini sunt curajoși, tenace și prietenoși. Extrem de loiali și afectuoși, sunt capabili de orice pentru a-ți face plăcere stăpânului. Au un comportament prietenos cu persoanele pe care le cunosc și le acceptă. Toleranța lor la durere îi face excelenți companioni pentru copii, față de care sunt afectuoși și loiali.

Panaite Florin, Clasa a XI-a A

„Rugby-ul este un sport de golani, practicat de domni”

Mă numesc Deak Robert și sunt elev la Colegiul Tehnic de Transporturi în clasa a XI – a A. Practic rugby de mai bine de opt ani. Îmi place foarte mult acest sport deoarece: **„Rugby-ul este un sport de golani, practicat de domni”**.

Nu cu mult timp în urmă am avut un campionat de rugby în șapte pe liceu. Împreună cu colegii din liceu am întemeiat o echipă foarte puternică cu care am reușit să ajungem mai întâi pe locul I pe județ, pe locul I pe zonă și mai apoi pe locul patru pe țară.

În data de 24.05.2013 am participat la faza națională a campionatului de rugby în șapte, care s-a desfășurat la Focșani. Acolo am întâlnit multe echipe bune și foarte bune, echipe ale liceelor sportive sau ale diverselor cluburi sportive. Am mers cu gândul că nu avem nimic de pierdut, ci doar de câștigat.

A fost foarte greu să trecem de unele echipe, dar împreună am reușit. Acum așteptăm cu nerăbdare etapa a II – a din cupa liceelor. Sperăm ca și de data aceasta să fie bine și să mergem cât mai departe.

Rugby-ul este un joc sportiv care se dispută între două echipe alcătuite în teren din câte 15 jucători. Scopul jocului constă în depășirea liniei din terenul de țintă al echipei adverse cu balonul oval în brațe sau prin șutarea acestuia printre buturile porții. Un meci durează două reprize a 40 minute, cu o pauză între ele de 10 minute, pe timpul căreia jucătorii sunt obligați să rămână în teren. Jocul este condus de un arbitru principal, asistat de doi arbitri de margine.

Rugby-ul se joacă pe un teren având lungimea de 125-144 m și lățimea de 66-70 m, împărțit în două părți egale,

printr-o linie marcată la centrul terenului, între cele două laturi lungi. De o parte și de alta, în fiecare jumătate de teren, există câte o linie care delimitează la centru zone de 10 m, apoi zone de 22 m, față de linia de țintă a terenului.

În spatele liniei de țintă există o zonă de țintă de 22 m, unde poate fi pus balonul. Stâlpii de țintă sunt plasați pe centrul liniei de țintă și au cel puțin 3,50 m înălțime și o distanță între ei de 5,65 m. Balonul are o formă ovală și greutatea de 375-425 gr. Meciul de rugby începe printr-o lovitură de picior dată mingii, de unul din jucătorii echipei căreia i-a revenit începerea partidei. După această lovitură, orice jucător din teren poate să prindă balonul, să-l șuteze, să-l culeagă, să alerge cu el, sau să placheze un adversar care a intrat în posesia balonului. Acest balon poate fi transmis unui coechipier numai înapoi; dat înainte - constituie o infracțiune. Regulile sunt foarte multe și necesită folosirea unei terminologii proprii,

care trebuie cunoscută și înțeleasă.

Iată câteva exemple:

grămadă - este formată din jucătorii ambelor echipe, care așteaptă să le fie aruncată mingea pe pământ între ei; grămada poate fi spontană sau ordonată;

balon mort - situația în care balonul nu mai este în joc și arbitru a fluierat oprirea jocului, dictând reluarea lui printr-o decizie corespunzătoare fazei respective (lovitura de pedeapsă etc.);

offsaid - spre deosebire de alte jocuri sportive - fotbal, polo, hochei - unde se întâlnește această situație de joc, exprimată diferit în regulamentele respective, în rugby se consideră offsaid când un jucător care nu mai este în joc și îi este interzis să joace balonul, intervine în jocul unui adversar. Aceasta infracțiune se sancționează cu lovitura de picior, de pedeapsă sau cu grămadă;

încercare sau eseu - se spune atunci când un jucător reușește să pună balonul în spatele liniei de fund (de but) a adversarului;

marc - sau oprirea balonului din zbor este atunci când un jucător prinde balonul în brațe, trimis dintr-o lovitură de picior sau altfel, de către adversar, punând vizibil, în același timp cu prinderea mingii, călcâiul în pământ și strigând: Marc!;

ținta - o reprezintă spațiul cuprins între bara transversală a unei porți și stâlpii ei laterali, prelungiți în sus;

trei sferturi - o formație de jucători în cadrul aceleiași echipe, în care 2 jucători sunt trei sferturi centrali și alții doi sunt aripi sau extreme;

demii, un mijlocăș la grămadă - acel jucător care va arunca mingea în grămadă și apoi va încerca s-o recupereze pentru a o pasa unui coechipier; și uvertura - acel jucător care primește primul pasa, la ieșirea din grămadă;

înaintașii - sunt în număr de opt și formează ceea ce se mai numește și pachet de jucători; ei alcătuiesc grămada, organizați pe trei linii.

Termenii nu sunt epuizați; ceilalți pot fi cunoscuți din regulamentul jocului, din practicarea lui.

Mai trebuie să vă spun că o încercare valorează cinci puncte, trecerea balonului printre cei doi stâlpi laterali și pe deasupra barei transversale (transformare) valorează două puncte (această lovitură de picior se acordă după reușita unei încercări și se execută dintr-un punct al zonei de 22 m). Dacă această transformare este consecința unei penalizări, valorează trei puncte la fel ca și balonul șutat din acțiune, din drop-gol

Echipa este formată din:

- Deak Robert
- Bocar Radu
- Pungă Laurentiu
- Deac George
- Năstase Raul
- Dumitrașcu Iosif
- Isac Daniel
- Lunca Samuel
- Roșu Marian
- Niță Alexandru
- Latkay Roman

Antrenori:

prof.Baniță Elena și Dobre Petru

Deak Robert, Clasa a XI-a A

Kickboxing

Kickboxing-ul este un sport de luptă care se desfășoară în picioare și nu permite continuarea luptei odată ce unul dintre combatanți a ajuns la sol. În kickboxing sunt permise tehnicile de lovire cu brațele, dar fără clinch-uri sau grappling precum în boxul thailandez. Loviturile de picior sunt foarte importante în kickboxing, acestea fiind bine punctate în competiții, însă și aici există restricționări în funcție de probele de competiție. În cea mai mare parte a kick-boxingului, centurile colorate nu au nicio importanță, contând doar ceea ce poate face sportivul folosindu-se de ceea ce cunoaște. La inițierea în kick-boxing se pune accent pe autoapărare, trecând gradat spre lupta de ring specifică.

Kick-boxingul vine nu doar ca o metodă de autoapărare, dar și ca o formă eficientă de fitness total. După origine putem împărți kickboxingul în: Chinese Kickboxing, Japanese Kickboxing, Thai Kickboxing, American Kickboxing, Japanese Kickboxing.

Kick-boxingul își are originea undeva pe la începutul anilor șazeci în Japonia și este o ramură a kick-box-ului low-kick. Noguchi Osamu este considerat părintele kickboxingului japonez. El a fost unul dintre promotorii de lupte proeminenți în Japonia. În ianuarie 1966, Noguchi a format JKBA (Japan Kick-boxing Association). În ianuarie 1967, Noguchi și reprezentanții din Coreea de Sud, Filipine și Tailanda au constituit Orient Kick-boxing Association. Kick-boxul Japonez a devenit un stil de luptă popular după 1966. Întrucât

provine din Asia, kick-boxingul are la bază evoluția unor procedee împrumutate din karate și, în special, karate kyokushin. În regulile de kick-box low-kick, pe lângă arsenalul de full-contact, sunt permise lovituri cu tibia pe coapsă, atât pe exterior, cât și pe interior. Kickboxingul este o combinație de arte marțiale cu tehnici preluate din Muay Thai, Karate și Soringi Kempo. Sunt utilizate aceleași tactici ca în Muay Thai, dar și lovituri de „ciocan” cu antebrațul. O a doua variantă a acestui stil provine din America de Nord a anilor 1970 și este o variantă a kick-boxingului high-kick sau full-contact, permițând lovituri de picior numai peste nivelul centurii. Kickboxingul a provenit din artele marțiale (predominant karate și taekwondo) modificate de practicanți din Europa și America. A fost numit inițial full-contact karate, apoi kick-box high-kick sau „full-contact”, pe scurt.

La începutul anilor șaptezeci, odată cu apariția filmelor ce-l aveau pe Bruce Lee ca protagonist, lumea artelor marțiale americane a fost zguduită de cererea pentru acest sport, făcută de noile generații de tineri practicanți. Luptătorii au început să caute un format competițional unde să își poată folosi abilitățile. Evoluția echipamentului de protecție specializat a dus la apariția acestui nou sport, care a devenit cunoscut sub numele de kick-boxing. Între 1970 și 1973, a apărut o serie de promovări ale kick-boxingului în SUA. Primul turneu nu a avut divizii de greutate și toți competitorii luptau până când rămânea unul singur. Benny Urquidez, un competitor foarte tânăr, a ajuns la finalul acestui prim turneu. Cântărind numai 63 de kilograme, Urquidez a câștigat turneul reușind să îl țină la podea pentru mai mult de 10 secunde pe oponentul său, Dana Goodson, în greutate de 89 de kilograme. Aceste turnee timpurii au produs primele staruri în kick-boxing, printre care și Dominique Valera în Europa sau Joe Lewis, Bill Wallace, Benny Urquidez și Jeff Smith în SUA.

La nivel mondial, în acea perioadă regulile nu erau clare, nu exista infrastructură, iar în formele de luptă erau încă incluse elemente periculoase. Diverse grupări au apărut în încercarea de a uni toate aceste discipline marțiale orientale sub un singur set de reguli. Separarea sportului karate full-contact american de kick-boxing a apărut odată cu formarea în 1974 a Professional Karate Association (PKA), în 1975 a World All-Styles Karate Organizations (WAKO) și în 1976 a World Kick-boxing Association (WKA)

Ulterior, la sfârșitul anilor optzeci și începutul anilor nouăzeci, au apărut mai multe organizații concurente. Kick-boxingul a atins noi culmi odată cu apariția marilor evenimente din seria K-1 (lupte sub reguli de Muay Thai modificate), promovate de maestrul Ishii. În prezent, seria K-1 este evenimentul de cel mai mare succes și cea mai bine plătită competiție de profesioniști din lume în materie de Kick-box/Thai-box.

Roland Handra, Clasa a XI-a A

Masterchef clătitar

O săptămână de școală frumoasă, deosebită și “mai altfel” decât celelalte! Desigur, mă refer la săptămâna 1-5 aprilie “Să știi mai multe, să fii mai bun”. Clasa mea, a XII-a A, s-a simțit extraordinar în această săptămână, participând la multe activități interesante. Cea mai plăcută și mai distractivă a fost “ziua clătitorilor vesele”, o zi “dulce”, parfumată și bogată în clătite pufoase, apetisante. Doamna dirigintă, Sicoe Loredana, a fost

cea care ne-a organizat în două echipe mari și a dat startul competiției culinare. Colegii mei s-au întrecut în fantezie, creativitate și îndemânare. Au fost pregătite clătite tradiționale, cu gem, cu dulcetuuri variate, clătite americane, clătite “furioase” cu piper și muștar, multe clătite cu ciocolată, frișcă, banane, fructe confiate și toppinguri gustoase.

La finalul pregătirilor s-a realizat un stand-expoziție care arăta superb și foarte tentant pentru oricine. Mândri de ceea ce am realizat, ne-am invitat profesorii la degustare. Pentru că toate clătitele au fost delicioase, nu am putut desemna o echipă câștigătoare, așa că premiul cel mare, un tort

diplomat delicios, a fost “devorat” de noi toți ca o recompensă pentru eforturile depuse în prepararea și pregătirea clătitorilor. Am făcut poze, ne-am felicitat reciproc, am glumit și am râs mult împreună, am simțit cu adevărat că suntem un colectiv, că ne putem distra și realiza multe lucruri dacă suntem serioși și deschiși provocărilor. Recomandăm și altor clase o astfel de activitate și le dorim mult succes!!!

Dumitrașcu Anita,
Clasa a XII-a A

Ce stim despre...?

Fumatul si adevărul despre fumat

Oricărui fumător îi place să se gândească la fumat ca la un viciu, o acțiune care îi conferă o aură de siguranță de sine și de persoană care gustă din plăcerile vieții. Fumatul este de obicei văzut ca o slăbiciune inofensivă, tratată cu îngăduință. Câți dintre cei care fumează știu însă că fumatul este de fapt o boală? Foarte puțini...

Să vedem deci care este adevărul despre fumat:

Fumatul poate fi considerat defect, cusur, neajuns sau o pornire nestăpânită spre rău?

Desigur că nu.. Cu toții cunoaștem persoane foarte cumsecade și respectabile și care totuși fumează. Fumătorii nu se aleg neapărat din rândul persoanelor răutăcioase și cu moravuri ușoare. Iar ca să spunem că e un defect, ar însemna să încadrăm fumatul în categoria greșită. Nevoia de a fuma este o stare, nu o calitate sau un defect. De aceea pentru a găsi adevărul despre fumat trebuie să căutăm ceva mai departe. Ceea ce nu știe de obicei fumătorul, este faptul că nevoia de a aprinde o țigară este, de fapt, manifestarea unei boli: dependența de nicotină.

În conformitate cu clasificarea internațională a bolilor a Organizației Mondiale a Sănătății, nicotina întrunește criteriile unei substanțe ce determină dependență, adică este un drog, iar dependența nicotinică ce apare ca urmare a consumului de tutun este o tulburare mentală și comportamentală.

Efectele fumatului

Fumatul este cel mai important factor de risc pentru bolile pulmonare obstructive cronice (BPOC).

Tusea și expectorația, dispneea (dificultatea în respirație), wheezing-ul (respirație zgomotoasă) și durerile toracice, constituie simptomele respiratorii principale.

Riscul de deces pentru fumătorii de peste 25 de țigări pe zi este de 20 de ori mai mare decât al nefumătorilor. Din momentul stabilirii diagnosticului, durata supraviețuirii pentru încă 5-10 ani a fost apreciată la 50%. În cazul persoanelor cu forme grave de BPOC (cu valorile VEMS sub 1 litru) șansele de supraviețuire sunt de 1-3 ani.

Fumatul de țigară de foi (trabuc, havană) este un factor de risc cunoscut în apariția certă a BPOC. Un studiu realizat printre bărbați cu vârsta cuprinsă între 30-85 de ani, fumători și nefumători de țigări de foi, în perioada 1971-

1985 în SUA, evidențiază că, independent de alți factori de risc, fumatul activ de țigară de foi crește semnificativ riscul de îmbolnăvire prin BPOC (cu 45% mai mare).

În cazul femeilor fumătoare, se pare că riscul de a suferi de BPOC este mai mare și că există o vulnerabilitate mai mare la instalarea formelor severe de BPOC. În schimb răspunsul la medicația bronhodilatatoare este mai bun. Încetarea fumatului în BPOC are un pronunțat impact, scăzând rata exacerbărilor severe și riscul complicațiilor cardiovasculare. Abandonul fumatului este benefic în orice moment al evoluției bolii crescând calitatea vieții pacienților și reducând mortalitatea datorată BPOC.

De ce fumăm?

Motivele începerii fumatului sunt mai ales psihologice. Oamenii sunt seduși de a încerca tutunul după observarea efectului "Glamour" pe care îl dau filmele fumatului. Dependența de nicotină face acest obicei greu de lăsat o dată început, dar această dependență poate fi depășită și controlată la două săptămâni după ce motivele psihologice ale fumatului sunt eliminate. Trebuie să înțelegem și să eliminăm baza psihologică a problemei. Cele mai multe motive pentru care oamenii se apucă de fumat sunt legate de cum se percep ei înșiși în compania celorlalți. În general se apucă de fumat în

multa sanatate si rabdare fara tutun!

încercarea de a schimba imaginea personală și de a părea mai atractiv, mai bărbătesc sau feminin sau mai Uneori fumatul este motivul de a calma nervii, de a face față stresului sau de a pierde în greutate. Motive pentru care oamenii încep să fumeze:

- încercând să arate că nu sunt timizi sau nu le este frică;
- pentru a se integra în grupul social frecventat;
- pentru a părea sofisticat sau la moda ;
- pentru a fi matur;
- pentru a-și câștiga independența;
- ca semn de protest sau pentru a fi împotriva autorităților;
- încercând mostre gratuite de la prieteni sau dușmani;
- influențați de persoane importante în viața lor, din admirație: părinți, rude, idoli;
- pentru a scădea în greutate;
- pentru a-și calma nervii.

O dată ce fumătorul este adult, și-a dat seama că fumatul nu-l face mai deștept, mai popular sau sexi, dar continuă să fumeze. Majoritatea oamenilor continuă fumatul din obișnuință sau în anumite situații ca un fel de ritual. Activitățile asociate cu fumatul stabilesc reflexele Pavlov. Acestea sunt numite după dr. Ivan Pavlov, care a reușit să facă un câine să saliveze în absența mâncării, doar prin sunatul unui clopoțel care a fost asociat cu momentul de alimentație al câinelui. În același fel activitățile cu care fumatul sunt asociate, cum este consumul de cafea, vor acționa ca declanșatori. Doar vederea unei cești de cafea va face fumătorul să-și dorească o țigară, fără un gând conștient. Văzându-și prietenii fumând, filme în care actorii fumează, mirosul de țigară, declanșează dorința psihologică de a fuma.

Cercetătorii au descoperit că fumătorii cu leziuni în insulă - o zonă a creierului legată de emoții și sentimente - se lasă de fumat mai ușor. Studiile arată că dependența de nicotină preia controlul asupra unor circuite neurale din creier.

Iată câteva motive pentru care oamenii încă fumează:

- fără nici un motiv anume, dar țigările sunt la îndemână;
- pentru a reduce senzația de anxietate sau nervozitate
- pentru a se calma când sunt nervoși
- pentru a socializa cu alți fumători
- când se simt neliniștiți
- ca relaxare, în pauza de la lucru
- când beau ceva cu prietenii
- când beau cafea.
- pentru a trece timpul când așteaptă pe cineva
- când conduc, când sunt depresivi, când beau alcool
- la sărbători sau pentru a sărbători ceva
- când se gândesc la o problemă dificilă.

Ce poți face pentru ca adolescentul să se lăse fumat?

- Fă o listă cu toate efectele negative pe care fumatul le are asupra sănătății sale. Explică-le. Folosește-te de poze și clipuri motivaționale;
- Spune fetelor că fumatul duce la formarea ridurilor, iar băieților că dinții lor vor deveni din ce în ce mai galbeni iar respirația lor nu va mai fi așa de frumos mirositoare;
- Spune-i adolescentului că nu are voie să fumeze. Are nevoie să audă acest lucru. Dezaprobarea ta ar putea avea un impact mai mare decât crezi;
- Atrage-l de partea ta. Implică-l în diverse activități în cadrul familiei. Cere-i părerea despre lucruri care sunt importante pentru tine. Se va simți apreciat iar imaginea pe care și-a format-o despre el se va îmbunătăți;
- Fă împreună cu el un scurt calcul matematic. Cu acele pachete de **țigări** fumate săptămânal, câte accesorii și gadget-uri și-ar fi putut cumpăra?
- Încurajează-l să facă sport. Sportul eliberează mintea și dezvoltă încrederea în sine;
- Oferă exemplu personal.

Răzvan Popa, clasa a XI-a A

Cum ne pot afecta jocurile virtuale?

Ne pot afecta într-un fel anume jocurile pe calculator? Au ele efect asupra minții umane în general, dar și asupra minții copiilor, adolescenților și tinerilor în special?

După cum probabil se știe deja, jocurile video și cele pe calculator au început să fie foarte populare între tineri, copii, dar și adulți. Sunt multe cazuri în care un copil de 4 ani și jumătate cunoaște mult mai multe despre jocurile pe calculator decât un adult, cu toate că, nu știe încă să citească.

Să vedem care sunt efectele jocurilor pe calculator asupra minții umane.

Trebuie să facem de la început diferența între categoriile de jocuri pe care le găsim pe piață. Există jocuri educative care dezvoltă puterea de gândire a copiilor, dar și jocuri care îi consumă atât de tare nervos pe copii, adolescenți și tineri încât aceștia devin mult mai irascibili, sunt greu de înduplecat și sunt foarte nerăbdători. Să luăm pe rând fiecare dintre aceste categorii.

Jocurile educaționale sunt, în principal, adresate copiilor. Acestea nu se bucură de o grafică impresionantă, sunt simple și folosesc exerciții simple de matematică și logică. Sunt însă destul de puțin utilizate de către copii.

Cele mai utilizate jocuri sunt cele **comerciale** needucative care au o grafică fascinantă. Ele îi dau impresia jucătorului că se află într-o lume reală. Datorită felului în care sunt realizate și a imaginilor care se succed cu foarte mare viteză, aceste jocuri au un efect de amortizare a minții. S-a constatat că jocurile cu curse de mașini sau cu lupte de stradă, au un efect nociv asupra lobului frontal al crierului atrofiind la copii posibilitatea de a face legături logice între informațiile pe care le dețin, iar la tineri și adolescenți atrofiind puterea de a face diferența dintre lumea reală și lumea virtuală.

Un alt efect nociv asupra caracterului uman este pierderea răbdării. Aceasta se întâmplă datorită vitezei cu care calculatorul răspunde la comenzi și a faptului că după o vreme îndelungată petrecută în fața calculatorului jucând jocuri ale căror imagini se succed foarte rapid creierul se obișnuiește să se răspundă la comenzi în mai puțin de o secundă. Adolescenții și tinerii, care joacă astfel de jocuri timp îndelungat ajung la o lipsă cronică de răbdare. Iată cum se manifestă uneori aceasta: Dacă au cerut ceva de la o persoană sau dacă întreabă ceva pe părinții lor aceștia trebuie să le răspundă tot într-un interval foarte scurt (de o secundă maxim două). Altfel tinerii practicanți ai acestui fel de jocuri pe calculator se enervează foarte repede. În mintea lor timpul de răspuns la întrebarea sau cererea pe care au făcut-o este foarte mare dacă depășește două secunde și jumătate.

Un tânăr sau adolescent care este în vacanță poate petrece și 16 ore pe zi la un astfel de joc. Profesorul Henry Jenkins spune că ținta principală a producătorilor de jocuri pe calculator sunt copiii. Aceștia sunt o țintă ușoară deoarece jocurile repetă aceleași informații în mintea încă neformată a copilului făcându-l dependent de ele. Copiii pot să ajungă mult mai repede la dependența de jocuri pe calculator decât un adult. Dependența de calculator a copiilor poate ajunge uneori la cazuri extreme. În SUA există deja psihologi specializați în dependența de jocuri video, de jocuri pe calculator sau de rețele virtuale.

Dependența de calculator este catalogată ca fiind la fel de rea ca dependența de droguri.

Jocurile magice au un efect foarte subtil asupra vieții copiilor și tinerilor pentru că, cele mai multe dintre ele parcurg ritualurile magice de la început până la sfârșit. Formulele magice folosite în joc sunt cele folosite de vrăjitori pentru incantații și descântece. Deci jucătorii sunt expuși prin aceste jocuri influenței ocultismului în viața lor. Dacă un copil până la vârsta de 17 ani joacă un asemenea joc, expunerea este cu atât mai mare deoarece el nu are încă un caracter bine format cu principii bazate pe înțelegerea profundă a vieții.

Sunt mulți părinți care spun „Copilul meu stă cuminte atunci când se joacă la calculator.” Este drept că un copil pasionat de jocurile pe calculator stă cuminte atunci când se joacă. După ce iese însă din joc și dă piept cu lumea reală acel copil are foarte mult de pierdut din cauza faptului că cei mai mulți copii care petrec multe ore la calculator dezvoltă deficiențe de atenție. Aceasta înseamnă că ei nu mai pot să fie atenți la explicațiile unei persoane. Psihologii recomandă părinților să nu lase copiii cu vârsta de până la 10 ani la jocuri video sau pe calculator mai mult de 10 minute pe zi. În restul timpului este bine ca familia și prietenii să interacționeze cu copiii în mod personal. Dacă aceste interacțiuni personale nu au loc, copiii vor deveni foarte introvertiți și nu vor ști să își verbalizeze sentimentele.

Ionuț Daniel Dima, clasa a XI-a A

Știați că...?

- Cel mai scump telefon mobil din lume, model Motorola, poartă semnatura designerului austriac Peter Aloisson. El a luat un telefon standard, l-a încrustat cu 1200 diamante și i-a montat o tastatură din aur de 18 carate. Telefonul are impresionantul preț de 28000 de lire sterline;
- Broasca săgeată aurie este cea mai veninoasă vertebrată din lume;
- Stejarul nu produce ghinde până la vârsta de 50 de ani;
- Inima unui arici bate de aproximativ 300 de ori pe minut, iar inima unei balene albastre bate doar de nouă ori pe minut;
- Peștii de apă sărată beau apă, iar cei de apă dulce nu;
- Cafeaua a fost descoperită în Africa de Est, actuala Etiopie. Legenda spune că un cioban numit Kaldi, după ce a observat comportamentul ciudat al caprelor lui care mâncaseră boabe dintr-un tufiș, a încercat și el iar efectul de reenergizare a fost imediat;
- Leul se hrănește o dată la trei sau patru zile;
- Femela leu se ocupă în proporție de 90% de vânat, în timp ce masculul leu preferă să se odihnească;
- Leul african este cel mai mare dintre feline și doarme sau se odihnește până la 20 de ore pe zi;
- Deșeurile rămân în mediu mulți ani și îl poluează:
 - mucuri de țigări – 2 ani (dar conțin chimicale periculoase care afectează solul atunci când se descompun);
 - guma de mestecat – 5 ani;
 - șervețele – 3 luni;
 - hârtie – 3-6 luni;
 - resturi de sacoșă – 100-1000 ani;
 - ambalaje dulciuri – 10-1000 ani;
 - ambalaj pachete de țigări – 3-12 luni;
 - doze aluminiu 10-100 ani;
 - pahare plastic – 100-1000 ani;
 - flyere 3-12 luni;
 - recipiente de sticlă – 4000 ani;
 - cotor de măr - 3 luni;
 - chibrituri – 6 luni;
 - sticle de plastic – 100-1000 ani (Sticlele din plastic nu se biodegradează complet niciodată. Ele se descompun în granule care sunt mâncate de diverse vietăți ca pești, păsări sau viermi și rămân în stomacul lor până când acestea mor.

Despre Energie

- Un monitor PC lasat aprins toata noaptea foloseste energia electrica suficienta pentru a imprima cu laser 800 de pagini A4.
- 25% din populatie foloseste 80% din energia electrica disponibila.
- Un bec care economiseste curent electric reduce consumul de electricitate cu 80% fata de un bec normal.
- TV-ul, imprimanta, computerul sau orice alt aparat electronic lasat in stand-by consuma intre 40% si 70% din energia pe care ar consuma-o daca ar fi aprins, ceea ce inseamna o cheltuiala inutila in plus si o risipa de energie.
- O masina de spalat isi reduce consumul de electricitate cu o treime daca spala la 40⁰ C in loc de 60⁰C.
- 50% din energia folosita de incarcatoarele de telefoane mobile este risipita prin lasarea acestora in priza fara ca telefonul sa fie conectat la ele.
- Casele izolate termic necesita mai putina caldura pe timp de iarna. Peretii neizolati fac sa se piarda 35% din caldura, in timp ce alte 25 de procente se pierd din cauza unui acoperis neizolat.
- Reducerea temperaturii cu doar un grad Celsius poate micsora factura la caldura cu 10%.
- Proportia copiilor intre 5 si 16 ani care se duc la scoala cu masina a crescut de la 16% in 1985/6 la 28% in 1996/8, in timp ce utilizarea bicicletei in transport a scazut de la 4% la 1%, iar mersul pe jos a devenit mai putin frecvent, scazand de la 59% la 49% in preferintele britanicilor.
- Doar 110 colegii din Statele Unite sunt construite respectand principiul eficientei energetice.

Stîngă Robert Mihai, clasa PL I

Creații ale elevilor Caligrame

Soarele de vară este cel mai frumos astru din
Toate anotimpurile.
Strălucirea soarelui
Încălzește pământul
și pe noi.
Fără soare pământul ar îngheța
Și specia umană ar dispărea

Ioance Rafael Cătălin, Clasa a IX-a B

Tu ești luna de pe cer ,eu mă gândesc și îți cer să mă adori să mă iubești, doar la mine
să te gândești pentru că tu faci parte din îngerii cerești, te iubesc.

Oniciuc Alexandru, clasa a IX-a C

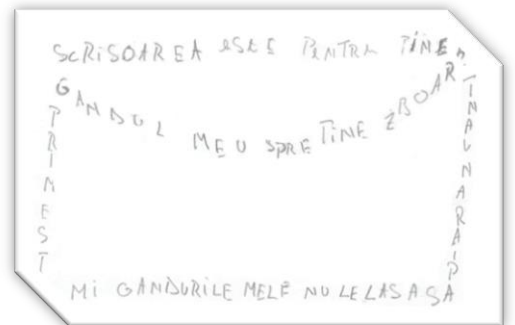

Inima îmi este frântă,
Arde - n flăcări foarte mari,
Lacrimile curg pe obraji,
Încărcați de lacrimi mari.

Coman Andreea, Clasa a-IX-a B

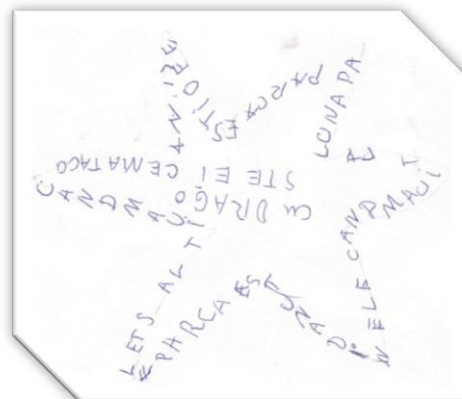
Scrisoarea este pentru tine...
Gândul meu spre tine zboară
Primește-mi gândurile mele
Nu le lăsa să piară-n vânt.

Aniculăescu Ionuț, Clasa a-IX-a C

Când mă uit la stele
Parcă ești una din ele
Când mă uit la lună
Parcă ești o felină
Ce mă atacă, cu dragostea sa.

Florea Cătălin, Clasa a-IX-a B

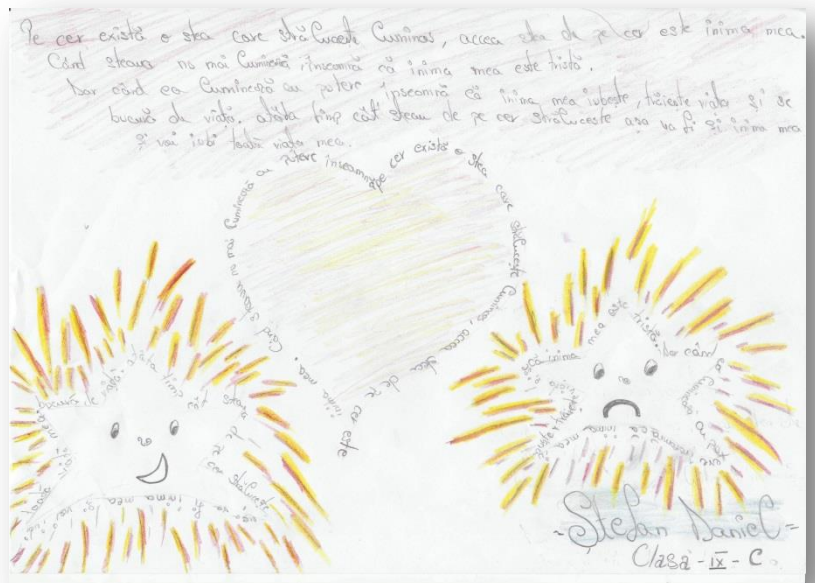

Ochii tăi sunt ca două cascade de stele
 Când mă uit la ei mă pierd prin lumina lucitoare a unei stele.
 Sava Alexandru, clasa a IX-a

Ești o stea strălucitoare unde ești tu oare stea strălucitoare pe cerul înstelat de mii de stele din care apare Carul Mic și Carul Mare.
 Tohaneanu Razvan, Clasa a-IX-a C

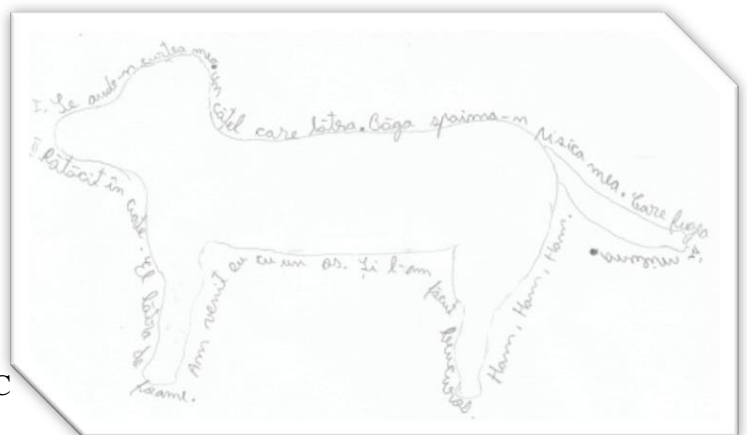
Pe cer există o stea care strălucește luminos, aceea stea de pe cer este inima mea.
 Când steaua nu mai luminează, înseamnă că inima mea este tristă.
 Dar când ea luminează cu putere, înseamnă că inima mea iubește, trăiește viața și se bucură de viață. Atâta timp cât steaua de pe cer strălucește așa va fi și inima mea și voi iubi toată viața mea.
 Ștefan Daniel, Clasa a-IX-a C

Se aude-n curtea mea
 Un câțel care lătra
 Băga spaima-n pisica mea
 Care fugea și mieuna.

Rătăcit în curte
 El lătra de foame
 Am venit eu cu un os
 Și l-am făcut bucuos.

Oniciuc Sorin Florin, Clasa a-IX-a C

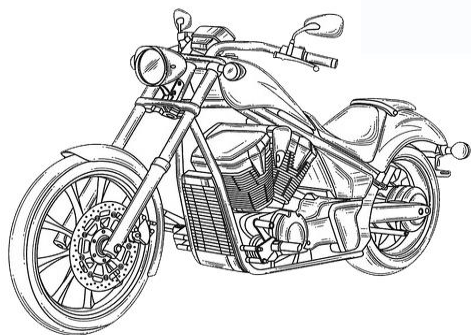
Prof.Ghenoiu Elena Maria

Amintire

... Început de vară... prima săptămână de vacanță...soarele anunța căldură mare ce va urma.

Terminasem clasa a VI-a, după rezultate bune la învățătură, tata s-a gândit să mă răsplătească lăsându-mi motorul să mă plimb. După o tură, m-am întors acasă să alimentez motorul. După zece minute m-am întors pe stradă să mai fac o tură, eram foarte entuziasmat că am fost lăsat să conduc pe stradă. După încă un drum făcut, mă apropiam de casă și un șofer, de pe o dubă albă de marfă s-a apropiat de mine, m-a dezechilibrat și am căzut. Având o viteză destul de mare, am fost aruncat în șanț. Eram plin de sânge.

Am ajuns acasă, iar părinții mei, speriați, m-au întrebat ce s-a întâmplat.

Am fost ajutat să îmi spăl sângele de către sora și mama mea.

Această întâmplare m-a învățat că mereu trebuie purtat echipamentul de protecție, atunci când mergi cu motocicletă.

Amintirea aceasta nu o voi uita niciodată.

Aniculescu Ionuț Robert, clasa a IX-a B

Prietenia

Într-o pădure mică, multe animale trăiau într-o ceartă continuă. Se ocoleau și rar se vedeau între ele deoarece se ascundeau unele de altele. Cauza era un monstru care le teroriza și chiar dacă nu-l vedeau la lumină, se speriau până și de umbra lui. Vedea o umbră a unei creaturi cu coarne, cu dinții mari și picioare uriașe. Această creatură ieșea doar noaptea și de aceea era de nevăzut. Animalele nu îndrăzneau să iasă noaptea deoarece se temeau de zonele pustii.

Într-o mică căsuță a vulturilor, puii vorbeau despre monstru. Ei au hotărât să prindă monstrul și să aducă armonia în pădure. Noaptea se așternuse, iar vulturii au ieșit afară pentru a-și duce la îndeplinire planul. Monstrul ieșise și el după obiceiul său.

Vulturii au patrat deasupra pădurii, dar au obosit și s-au așezat pe ramurile unui copac. Un singur vultur a mai rămas de veghe. Atunci a trecut monstrul și toată pădurea a amuțit. Un vultur a observat că monstrul seamănă cu un iepure, unul dolofan. Iepurele le-a spus să nu fugă de el. Ieșea doar noaptea pentru că ziua nu avea cu cine să se joace și era nevoit să doarmă. Vulturii i-au propus să devină prieteni. Iepurele a spus că nu pot fi prieteni pentru că el mănâncă fructe, legume și iarbă, iar vulturii mănâncă chiar și iepuri. Vulturii au stăruit și au spus că dacă el poate mânca iarbă, fructe și legume, pot și mănca și ei aceste lucruri.

Astfel vulturii singuratici au avut un nou prieten cu care s-au bucurat să petreacă timp îndelungat. Nu conta că era un iepure și putea fi vânatul vulturilor ci doar că era un prieten bun. Concluzia este că până și un „monstru” poate avea prieteni.

Text și desen de Ștefan Ana Maria, clasa a IX-a
Prof. Ghenoiu Elena Maria

Pe vremea vrăjitoarelor

De mult, de mult...

Acum, 2000 de ani, două vrăjitoare, au încercat să recucerească lumea. Regele Humono I le-a oprit, fiindcă nu vroia ca cele două lumi- lumea oamenilor și lumea zânelor- să afle de ele. Cele două vrăjitoare au fost închise într-o peșteră în mijlocul muntelui, căci acolo ele nu aveau puteri, și au rămas acolo timp de 200 ani. Între timp, regele Humono I care a trăit 230 de ani a murit, și tronul a fost moștenit de fiul său, regele Lihen.

O puternică vrăjitoare a venit din marele și îndepărtatul tărâm al blestemelor. Ea a venit să-și salveze suratele din peșteră. Nu putea intra în peșteră fiindcă își pierdea puterile. Așa că, a convins o altă ființă de pe tărâmul fermecat să intre în peșteră și să dea drumul vrăjitoarelor, mințind că sunt două femei închise din greșală. Pe tărâmul fermecat oamenii aveau sufletul

pur și nevinovat așa că, au ajutat-o să le scoată pe cele doua la lumină. După atâta timp de stat în peșteră, vrăjitoarele erau slăbite. Astfel au mers pentru o vreme pe tărâmul blestemat ca să capete putere. Zâna cea bună, mama regelui Lihen, profetise de fapt că vrăjitoarele se vor întoarce în cele două lumi pentru a se răzbuna și pentru a le distruge,atunci când va veni o femeie...Astfel că profetia s-a adeverit...

Text și desen de Ștefan Ana Maria, clasa a IX-a B
Prof.Ghenoiu Elena Maria

Drumul dragostei

Merg pe drumul iubirii...
Dar sper să nu dau peste podul durerii...
Sunt în căutarea lucrului pierdut,
Și nu trebuie s-auscult
De vocile de lângă mine
Că sigur nu zic doar de bine!
Tu ești ceea ce caut
Sunt prea tăcut să spun ce simt
Ce văd, ce presimt, că mi-a lipsit.
Te-am găsit...dar în zadar...
Că nu am curajul să îți spun ceva.

Gura o am degeaba, o folosesc pentru altceva
În loc să-ți spun ce frumoasă ești
Eu, să știi că te plac
Și niciodată nu am să cred altceva
Cred că m-am îndrăgostit
De al tău chip însorit
Tu ești îngerul meu
Te-am găsit și nu-mi pare rău!
Cred că am ajuns la sfârșitul drumului
Și am găsit ce căutam
Sunt fericit, iubire, te-am sărutat!

Primavara

Ghiocel vesel plăpând
De un alb înduioșat
Te-am văzut azi în gând
Cu-n miros parfumat
Dimineța pe răcoare
Te-am luat în deplasare
O fată, ea te vrea
Să te aibă-n mâna sa
Te-am rupt cu grijă mare
De 1 martie ai ieșit
Am zâmbit cu bucurie
Pentru că tu ai sosit

O tu primăvară caldă
Bucurie lași să cadă.
Pentru lumea de pe pământ
Le ești mereu în gând
O! și tu, măi, mărișor
Alb și roșu de culoare
Apari și tu repejor
La fete bine le pare!
Ăsta-i semn de primăvară
Soarele începe să apară
Flori, căldură, ochelari...

Profii C.T.T-ului

Avem profesori fel de fel
Diferiți în stil și caracter
Dar sunt mulțumit de ei,
Ei ne-nvață pentru câțiva lei.

Să încep cu doamna directoare,
O cunosc bine și îmi pare
Agache se numește
Și frumos ne mai vorbește.

Geografia fără el,
Ar fi doar un glob tare "chel".
Picu este doar unu,
Pe hartă el e stăpânu.

Cifre, calcule, probleme
Ne învață, ne dă teme.
Blajiu, profu, să trăiască
Matematica să înflorească!

Oh! ce tare ne ajută,
Bonjour, așa se salută!
Scărlătescu-i al ei nume
Multe în francaise ne spune

Baschet, fotbal și ping-pong,
Abdomene, sărituri de pe loc,
Sportu-i totul pentru ea
Baniță e profa mea.

Mihai Eminescu, Tudor Arghezi
Basmе, romane, poezii,
Ghenoiu Elena îi scrie în buletin
Vorbește româna tare fin.

P.O.P, ea ne învață
Ora merge ca pe ață
Ea e Robu și-i în toi
Liniște că primești doi.

Dacă ne predă bine, ce?
Cu ea facem A.C
Baiasu se numește
Multe ne mai povestește...

La oră nu-i tărăboi
AutoCad scrie pe noi.
Enescu e al ei nume
Pa și pusi ea ne spune

Fă-ți o cruce, o rugăciune,
Ia mai bagă o plecăciune!
Religie el ne predă
El Marin se cheamă

La windows ne uităm
In excel noi lucrăm
Pc-ul îl știe ca-n palmă
Brădean, da, așa îl cheamă

De la absențe la scutiri
Profa, diriga ne este Model Lizica se numește

Noi cu ei învățăm,
La un viitor mai bun sperăm
Mult trebuie să ne gândim
Ce să vrem și cum să fim.

Prezentul trecut

Din gânduri și vise
Citește...zâmbește
Versuri frumoase ies
Scriu și zâmbesc
Noapte este
O stea îmi vorbește
Undeva acolo se ține
Poate cândva îmi va aparține ...
Stau rezemat de copac
În gânduri mă îmbrac
Inima se decolorează
Războiul în ea a început.
Începe să plouă...
Am două dorințe

Cei doi nori să nu mai stropească
Și curcubeu să sosească.
Sunt surdomut
Vorbesc cu inima și ascult un gând
Mă uit la un animal ce paște
Trecutul nu o să mai fie prezent niciodată
Două bucăți ale corpului
Îmi ating obraji
Se uită cu ochii în ai mei ochi
Albaștri ca safirul
Curcubeul apare
Ploaia dispare
Acest prezent cu ardoare
Dă, Doamne să fie așa în continuare!

Poezii scrise de Dadu Benjamin cls a XII-a B

...

Pierdut micul Apolodor
neștiind ce vrea țintește spre un nor
de unde pătrunde o rază de lumină, ușor, ușor,
Dar pentru prima oară se întreabă dacă e ceea ce vrea
lumina acestei raze sa fie cheia?
va patrunde în ea și va afla
Drumul e lung, sunt multe ce te vor aștepta
îi șoptește ea, raza
Dar ca să mai înțelegi ce ai omis
îți trebuie și o parte din infern, să înțelegi cu adevarat un paradis
Pentru că lumina fără întuneric nu există
nu ai teamă, nu spera și riscă

scrisă de *Pistruiatu' clasa a X-a*

...

De ce sunt atât de pierdut când e în jurul meu?
Încerc să îmi dau curaj mai mereu,
Dar lipsesc în jurul ei ca maroul din curcubeu,
mai mereu, da! mai mereu!
De ce nu e așa ușor precum ai scie?
Să meargă totul lin pe bucata asta șifonată de hârtie
Curajul ăsta e mai greu decât o mie
de spartani într-o bătălie
Oare mă vei scoate din umbră
Chiar dacă e plăcută și nicidecum tăcută
Într-un sens profund, acută

scrisă de *Pistruiatu' clasa a X-a*

O întâmplare din viața mea

Era iarnă din abundență, zăpada se așternea ca un covor. Eu stăteam în casă și priveam pe geam jocul fulgilor de zăpadă.

Liniștea a fost tulburată de soneria telefonului, am răspuns. Era prietenul meu Ionuț care m-a invitat la o tură cu sania, ne întâlnim în 30 de minute.

Timpul s-a scurs foarte repede, m-am îmbrăcat și am pornit în căutarea prietenului. El mă aștepta cu alți opt prieteni cu săniile legate după mașină. Mi-am agățat sania și am pornit la drum.

Ionuț conducea încet până au urcat fetele în mașină, după aceea el a început să conducă ca un șofer de curse aruncându-ne de pe săniile în troienele de zăpadă.

Eu eram pe ultima sanie și eram purtat din troiene în troiene. La un moment dat într-o curbă de 90 grade am fost aruncat de pe sanie direct într-un gard trecând prin el și lovindu-se la spate. Șoferul s-a oprit din cursa nebună cerându-și scuze și întrebându-mă dacă sunt bine. Atunci m-am suit în mașină întorcându-mă acasă puțin speriat.

Această întâmplare nu o voi uita toată viața. Să nu încercați și voi o astfel de aventură!

Drăghici Răzvan clasa a IX-a B

SCRISORI DE DRAGOSTE

Sărbătoarea SFÂNTULUI VALENTIN, blamată de mulți, dar adorată de adolescenții de pretutindeni, a prilejuit și în COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI desfășurarea unui concurs cu titlul „Cea mai frumoasă declarație de dragoste”.

Popularizarea concursului a fost făcută de postul de radio al liceului „School Radio One”. Declarațiile de dragoste ale participanților au fost citite și evaluate de juriul compus din prof. Sicoe Loredana, prof. Vaida Ancuța și eleva Dobo Rebeca din clasa a XII-a A. În urma jurizării, a fost selectată cea mai frumoasă declarație de dragoste. Aceasta aparține elevului Silveșan Alexandru din clasa a XI-a C și este adresată elevei Mondoc Crina din aceeași clasă.

Sperăm să vă placă și să vă inspire :

Primește-mi dragostea

Nu pot să cer mai multă dragoste decât am deja și mi se cuvine. De aceea nu-ți cer nimic...vreau doar să-ți dăruiesc.

Primește-mi dragostea, am înțeles-o din gesturile tale...

Primește-mi admirația, am descoperit-o în privirea ta...

Primește-mi fericirea, am răpit-o din visele tale...

Primește-mi sufletul și inima, lasă-le să se adăpostească în brațele tale...căci le-ai crescut atât de mari încât nu și-ar mai găsi loc nicăieri altundeva în lume...

Te visez, am atâtea să-ți dăruiesc, te aștept să visăm împreună...și nu uita că visele pot deveni realitate, iar poveștile...nemuritoare. Greșesc ? Iartă-mă, înger scump, dar greșeli voi face mereu, iar tu mă vei ierta și mă vei iubi mai mult. Poate, într-o zi, obosită, vei cădea și tu în greșeală și, atunci, mergând pe același drum, indiferent unde ne va duce acesta, călătoria va fi minunată.

Alex

Elevul Silveșan Alexandru a fost premiat cu suma de 50 RON .

De apreciat, este și declarația compusă de elevul Pălistan Cosmin din clasa a XIII-a R.P, adresată iubitei sale, Sidonia.

Draga mea Sidonia,

Să nu cumva să

Îți fie dor de mine

Așa cum mie mi-e dor de tine !

Inima ți-ar arde de nerăbdare,

Sufletul te-ar dura,

Respirația ți s-ar tăia...

DRAGOSTEA ÎNSĂ ... NUMAI IUBIREA.

Cosmin

Prof. Sicoe Loredana

Prof. Vaida Ancuța

Visuri despre viitor

O zi din viața mea ca șofer de camion

În dimineața de joi, 22. 11 2012 la ora cinci și jumătate, mă sună șeful de la fermă să-mi spună că mi-a aranjat o cursă cu electrocasnice pentru Franța.

Mă ridic din pat nemulțumit că nu mi-am făcut tot programul de somn, puțin nervos, spunându-mi în gând că ar fi putut să mă sune mai târziu... să mă lase să dorm mai mult...

În timp ce micul dejun se prepară încep să-mi pregătesc bagajul. Mănânc și apoi îmi pregătesc pachetul. Mă duc în curtea mare, hrănesc porumbeii și câțelul, încui casa, mă urc în camion, îl pornesc și aștept să își facă compresia de aer în rezervor. Plec ușor din curtea casei și ies pe asfalt.

În curtea firmei mi se predau actele încărcăturii, diagramele și banii de alimentare. Mi se spune că remorca încărcată cu marfă trebuie luată de la Curtea de Argeș. În drum spre Curtea de Argeș mă oprește ARR-ul. Sunt în regulă și pornesc mai departe cu inima

împăcată. Ajuns acolo, ridic remorca de la firmă și pornesc spre Franța.

Conducând cu grijă îmi spun în gând "Mmm, s-a mai dus o zi din viață...!"

Raul Alungulesei, clasa a IX-a C

O zi din viața mea ca DJ începe dimineața devreme când mă trezesc și mă uit pe ultimele play-listuri și verific dacă au apărut melodii sau albume noi pentru a crea altele ca să fiu la zi cu toate noutățile.

După ce verific melodiile mă duc în bucătărie să-mi beau cafeaua și să iau micul dejun alături de prietena mea. După ce terminăm de băut cafeaua matinală îmi leg vestimentația pentru seară și îi cer și ei părerea.

După amiază mergem la cumpărături ca să luăm cele necesare pentru casă. Prietena mea nu uită să dea o raită pe la raionul de cosmetice, dar nici eu nu îl ocolesc pe cel muzical. Mergem spre casă caci timpul trece repede și trebuie să fiu la spectacol.

Înainte de începerea spectacolului, prietena mea mă sună și-mi zice că s-au vândut toate biletele, chiar a luat bani în plus la intrare că nu i-au ajuns biletele, iar eu mă grăbesc pentru că nu-mi place să-i fac pe spectatorii mei să mă aștepte.

Odată ce ajung în sală, începe spectacolul, înainte de a da drumul la muzică fac un mic joc de lumini, prietena mea îmi face o intrare spectaculoasă și anunță, în același timp și mixajele pe care le voi face în acea seară.

În timpul spectacolului las muzica să cânte și anunț un concurs de rap. Câștigătorul va primi un CD cu melodii încă nedifuzate. După o seară reușită ne întoarcem cu motocicletă acasă. De dimineață o iau de la capăt.

Huțul Mircea, clasa a IX-a C

Fotbalul - o plăcere superbă

Mă numesc Oniciuc Alexandru și vreau să vă povestesc o zi din viața mea de fotbalist.

Mă trezesc de dimineață și plec la școală. Stau șase ore și învăț lucruri importante pentru dezvoltarea mea. După aceste șase ore mă întorc acasă și abia acum începe adevărata fascinație și anume frumosul sport cunoscut de toată lumea sub numele de FOTBAL. Merg pe teren, fac o mică încălzire după care îmi vin colegii...și începem să alergăm foarte mult. Ne umilim unul pe altul...umilință înseamnă în vocabularul nostru faptul că ne driblăm și reușim să marcăm goluri care mai de care mai frumoase. Cea mai mare umilire dintre toate este să-ți primești o minge în bot...mi se mai întâmplă și mie din astea, dar mai rar.

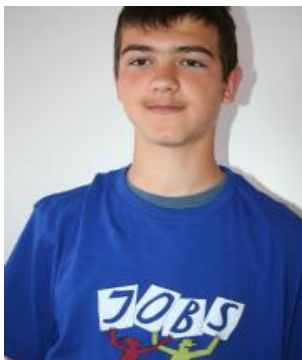
Apropo de mingi în bot, să-l vedeți pe vărul meu, Schelogu, cum trage ca ciobanu la poartă și îl nimereste pe Mutulică, portarul, direct în figură. Asta e o întâmplare haioasă, dar în același timp dureroasă. Vine seara și nu se mai vede mingea și cu sufletul împăcat ne-am pus plăcerea în practică, așa că plecăm cu toții acasă.

Acum să revenim la lucruri mai serioase. Eu cu acest sport mă ocup zi de zi și vreau să vă spun sincer că eu visez tot timpul să ajung fotbalist mare la un club mare și prin asta să-mi câștig existența. Voi iubi toată viața fotbalul.

Oniciuc Alexandru, clasa a IX-a C

De ce vor elevii să câștige bani?

Am muncit în vară ca ajutor, la un magazin de legume-fructe.

Timp de trei luni mă trezeam zi de zi la ora șase, îmi făceam igiena personală și mâncam ce găseam prin frigider, iar la ora șapte și cincisprezece minute plecam cu bicicleta până în Schei. Când ajungeam la locul de muncă mă schimbam de haine și începeam să aranjez marfa pe raft. După aceea, venea un om de la un restaurant și cerea tot ceea ce avea nevoie. Timp de o oră, eu puneam tot ceea ce ceruse acel om în plase pe care le duceam la restaurant. Seara, la închiderea magazinului făceam inventarul ca să știm câți bani s-au strâns.

Când plecam acasă mergeam tot cu bicicleta pe la ora zece seara. Treceam prin oraș și era foarte frumos pentru că era cald și puteam să merg încet fără să mă grăbesc. Când ajungeam acasă mă spălam și mă culcam pentru că a doua zi o luam de la capăt.

Ciripoi Alin, clasa a IX a C

Eu cred că elevii vor să câștige propriul venit deoarece mulți vor să-și cumpere ceva sau pur și simplu să nu mai ceară la părinți bani de buzunar.

Și eu am avut o astfel de experiență. Într-o vară am fost cu tatăl meu la țară. Acolo stătea un prieten de-al lui pe care l-am ajutat. Îl ajutam la diferite lucruri. De exemplu la cărutul lemnului, la săpat sau chiar la prelucrarea betonului. Uneori îl ajutam doar aducându-i o bere. Tatăl meu era fericit că sunt atras de muncă, dar nu m-a lăsat să muncesc foarte mult deoarece era prima mea experiență de felul acesta.

Eu cred că munca pentru elevi este foarte indicată deoarece este mai bine decât să stai nonstop la calculator. Măcar așa îți poți câștiga proprii bani.

Melinte Daniel Gabriel, clasa a IX a C

Mă numesc Birtalan Marius Florin, am 15 ani și sunt elev la Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov. Am lucrat în Olanda în agricultură, am condus un tractor. În timpul în care am lucrat am fost și plătit, dar nu cine știe ce. Am ajuns să lucrez pe tractor pentru că am vrut să experimentez viața de fermier care nu este așa de grea precum pare.

Am descoperit că trebuie să pui suflet atunci când lucrezi în aceste ferme. Consider experiența mea olandeză una foarte frumoasă. Mi-a plăcut mult și nu voi regreta, chiar consider un lucru inedit faptul că am condus un tractor, am lucrat și am fost plătit pentru asta. Norocul meu este că am avut un prieten bun care a avut încredere în mine.

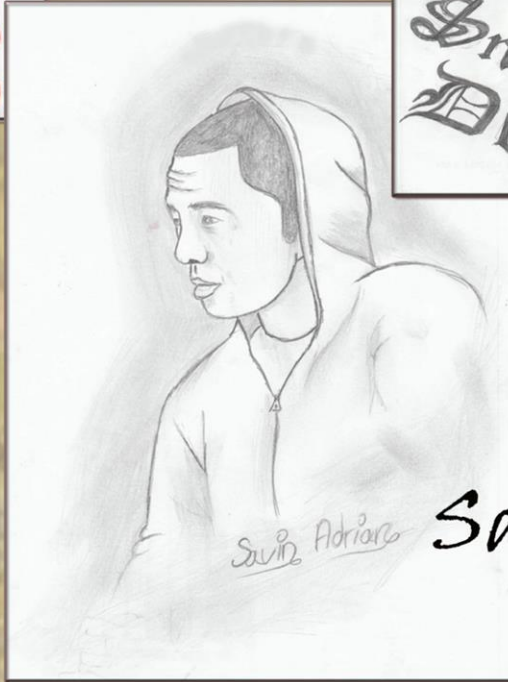
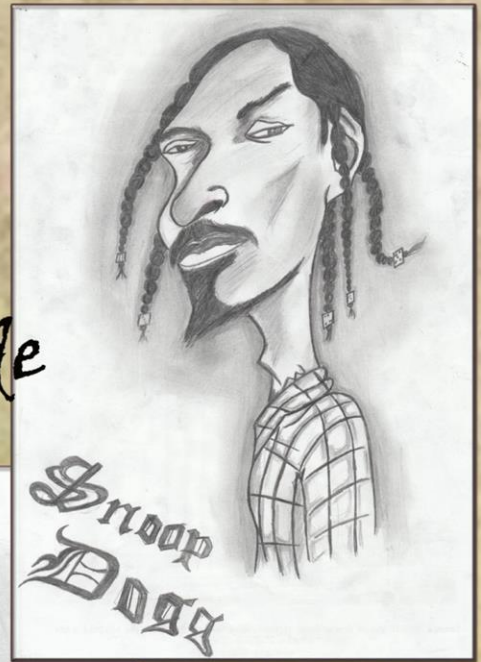
Munca în Olanda la prietenul meu a fost o experiență foarte frumoasă. Acum abia aștept să vină vara să pot pleca din nou în Olanda, să mă duc la fermă și să-i ajut la muncă. De data aceasta, planul meu este să-i rog să mă lase să lucrez la animale, de exemplu la cai pentru că mi se par inteligenți și frumoși.

Birtalan Marius Florin, clasa a IX a C

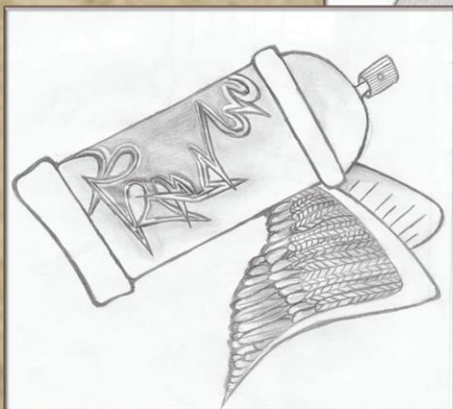
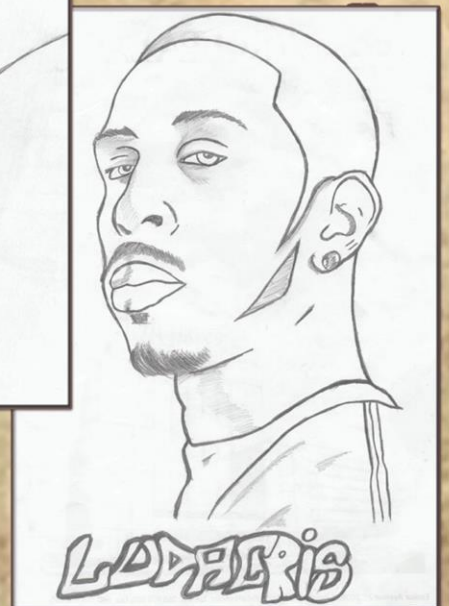

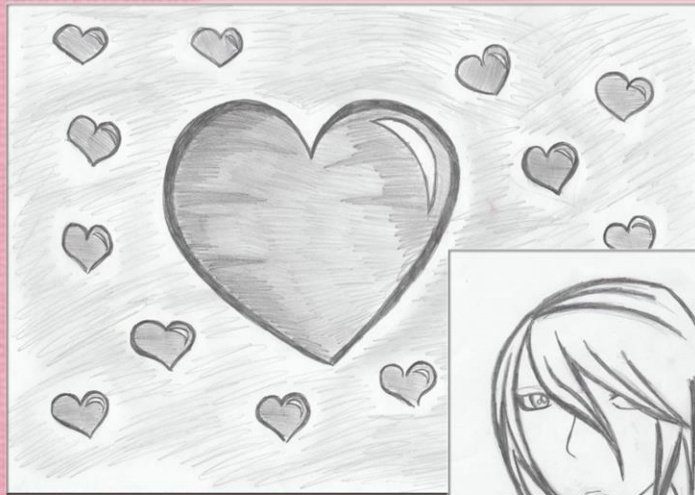

Desene realizate de

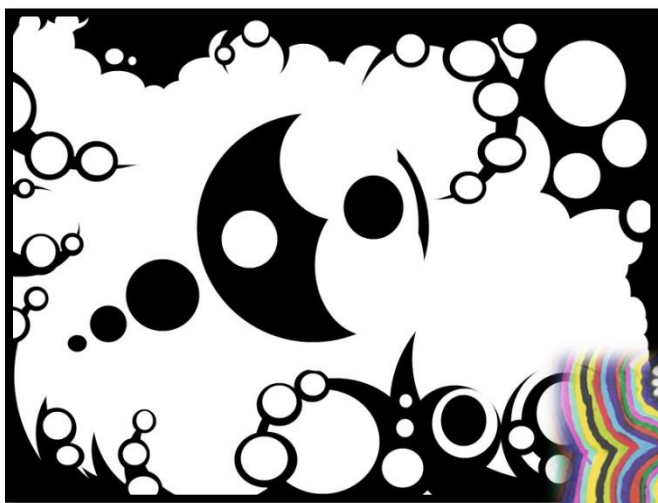

Savin Adrian
Clasa IB

Ana Maria Sandu
Clasa a X-a B

Olimpiade si concursuri

Rezultate la Olimpiada tehnică - 2013

<i>Nr. crt.</i>	<i>Specializarea</i>	<i>Domeniul</i>	<i>Clasa</i>	<i>Elevul</i>	<i>Rezultat obtinut</i>	<i>Cadre didactice care au pregătit elevul</i>
1.	Tehnician operator tehnică de calcul	Electronică și automatizări	XII	Ibănescu Beniamin	I	Dobru Cornelia Farkas Ana Maria
2.	Tehnician operator tehnică de calcul	Electronică și automatizări	XII	Blendea Iulian	Mențiune	Dobru Cornelia Farkas Ana Maria
3.	Tehnician telecomunicații	Electronică și automatizări	XI	Bența Daniel	I	David Alin
4.	Tehnician telecomunicații	Electronică și automatizări	XI	Deac George	III	David Alin
5.	Tehnician Transporturi	Mecanic	XII	Munteanu Sergiu	Mențiune	Enescu Daniela Băiașu Iulia Ducaru Corina Agache Adina
6.	Tehnician Transporturi	Mecanic	XI	Lemnaru Vasile	Mențiune	Enescu Daniela Băiașu Iulia Ducaru Corina Agache Adina

Rezultatele elevilor participanți la Olimpiada Națională a Sportului Școlar

Echipa de rugby in 7, băieți, a participat în perioada 23-26 mai la faza națională, desfășurată la Focșani. Participarea a fost un succes pentru delegația sportivă a liceului, aceasta a obținut locul IV pe țară, la această etapă fiind prezente cele mai bune 8 echipe din țară la rugby in 7.

De menționat că în competiție au participat și elevii Centrului olimpic de rugby de la Bârlad, licee sportive care au în planul de școlarizare clasa specială de rugby.

ETAPA NAȚIONALĂ

Rugby

Echipa de rugby in 7, baieti, s-a clasat pe locul patru la nivel național

DEAC GEORGE XI A
DEAK ROBERT XIA
NITA ALEXANDRU SPPA
PUNGA LAURENTIU P1
NASTASE RAUL P1
ISAC DANIEL IXA
DUMITRASCU IOSIF IXD
ROSU MARIAN IXA
LUNCA SAMUEL IXD
BOKAR RADU SPPA
LATKAY ROMAN SPPA

prof. Elena Baniță

Impresii de la olimpiada tehnică

Mă numesc Bența Daniel, elev în clasa a XI-a A, clasă cu specializarea Tehnician în Telecomunicații. Anul acesta am participat la Olimpiada pe discipline tehnice. După faza pe școală am fost desemnat să particip la faza județeană, unde m-am clasat pe locul I.

Faptul că faza județeană s-a desfășurat în școala noastră a fost un atu pentru mine dar nu un lucru determinant. Lucrarea practică "Ridicarea caracteristicii unei diode" mi-a plăcut mult și rezultatul obținut m-a distanțat față de cel de pe locul II.

Faza națională s-a desfășurat în Baia Mare.

Plecarea din Braşov a fost în 1.04.2013. Ajunși la Baia Mare, am fost așteptați de gazde și duși la hotel. Acolo erau cazați elevi din multe județe ale țării.

Deschiderea festivă a olimpiadei s-a făcut la Teatrul Municipal din Baia Mare. Participarea la această olimpiadă a însemnat mult pentru mine și s-a concretizat prin experiență câștigată, schimburi de opinii, legarea de noi prietenii.

Am vizitat Muzeul de Mineralogie din Baia Mare unde am văzut așa zisele "Flori de mină".

Bența Daniel, clasa a XI-a A

Pledoarie pentru lectură

Lectura este capabilă "să ne reveleze ritmurile din afara noastră" susține Mircea Eliade, dar acesta este un deziderat ce pare imposibil de atins în lumea mult prea grăbită în care trăim. Cititul a devenit pentru mulți o preocupare resimțită ca neproductivă, plicticoasă și chiar obositoare, neputând rivaliza cu navigarea pe internet sau vizionarea unui film. În legătură cu acest subiect elevii noștri au opinii diverse.

„ În primul rând, citind ne amintim cum se scrie și se vorbește corect. Personal, mi se întâmplă să fiu nevoit să scriu ceva de mână și să am probleme în găsirea cuvintelor și ortografierea lor. Obișnuința tastaturii calculatorului și comunicarea prescurtată pe care o practic pe net își arată efectele nu tocmai bune", mărturisește Arsenie Alexandru, elev în clasa a IX-a D la Colegiul Tehnic de Transporturi –Brașov.

„ Rapiditatea comunicării pe internet mă obligă să folosesc propoziții scurte, prescurtări și acest fapt are urmări negative atunci când sunt pus în situația de a face o prezentare, o expunere și de a mă exprima folosind fraze elaborate, complexe. De aceea, cred că lectura ne ajută să învățăm să vorbim corect, ne îmbogățește vocabularul, ne deschide orizonturi noi. Am observat că și la filme frazele sunt scurte, iar comunicarea este lapidară”, spune Alexandru.

Andreea Marin, eleva în clasa a IX-a A, consideră că „folosirea calculatorului îți dezvoltă atenția și viteza de reacție și este un mod de relaxare, bineînțeles, atât timp cât nu devii dependent de el. Pentru că, trebuie să recunoaștem, noi, elevii, nu stăm pe internet cu dorința de a ne îmbogăți cultura generală, ci pentru distracție. Și aici poate este o greșală - internetul nu poate înlocui cărțile, lectura fiind principala modalitate de învățare. Noi, elevii, greșim foarte mult prin faptul că nu suntem selectivi cu informația de pe net. Căutăm ceva, dar atenția ne este atrasă imediat de un alt subiect și pierdem astfel din vedere ce ne-am propus, abandonând subiectul de la care am pornit căutarea.

Iulian Blendea, elev în clasa a XII-a A, susține că am ajuns în situația de a căuta zeci de motive doar pentru a ne scuza că nu mai avem bucuria de a citi. "Sunt mulți care spun că în ziua de azi este mai ușor să vedem un film decât să citim o carte. Acesta este adevărul, însă cititul trebuie să aibă locul lui în viața noastră, așa grăbită cum este. Noi mai glumim între noi cu faptul că « am lecturat » subtitrările la două filme aseară, însă problema este serioasă. Dacă mă întrebați ce beneficii îmi aduce lectura, vă voi spune că toate cărțile pe care le-am citit din plăcere, m-au

marcat într-o oarecare măsură. Toate poveștile de viață, personajele și situațiile prin care acestea trec m-au ajutat să înțeleg anumite probleme din viața mea și să știu unde să caut rezolvarea. Lectura oferă multe beneficii, atât minții cât și sufletului, te face, cu siguranță, mai bogat, dar trebuie să existe și acea scânteie care să aprindă focul, cineva sau ceva care să îți deschidă pofta de citit...”

O altă opinie aparține elevului Popovici Viorel din clasa a IX-a A, care consideră că „ lectura îți dezvoltă spiritul analitic iar tu, ca individ îți poți oglindi principiile și valorile proprii în cele propuse de universul cărții, dându-le volum prin comparație”.

Dobo Rebeca, elevă în clasa a XII-a A este de părere că din cărți află că există și altceva decât manele, cocalarism, pițipoance.

„M-a impresionat foarte mult afirmația lui Tudor Chirilă solistul trupei VAMA, care spunea că « **orice carte citită, orice lecție învățată, se vor așeza sub voi și vă vor ridica deasupra celorlalți** »”.

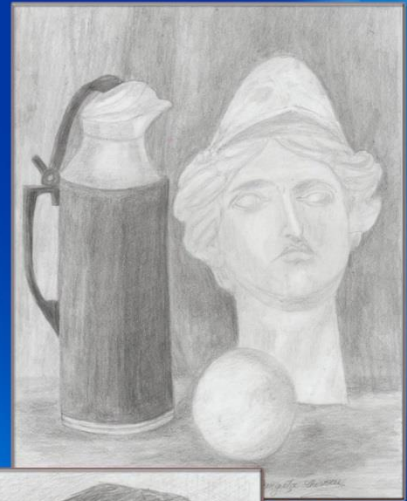
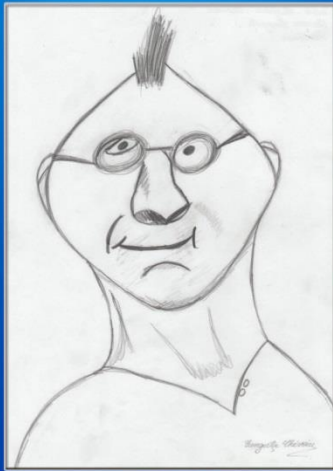
Tinerii surprind adesea prin sensibilitatea și profunzimea gândirii lor și un exemplu este mărturia elevului Ibănescu Benjamin din clasa a XII-a A :

„Ne este frică de oamenii răi, de situații-limită, de moarte. Iubim, trecem peste despărțiri și ajungem să iubim din nou. Dar niciodată nu suntem capabili să trăim toate aceste senzații cu maximă intensitate. În lumea cuvintelor este posibil. Ați citit o singură frază de nenumărate ori, doar pentru că v-au străbătut florii? De câte ori ați suferit din cauză că protagonistul preferat nu a urmat calea cea bună, riscând și totul finalizându-se tragic? Putem, sfidând orice reguli logice impuse de societate, să trăim sute de experiențe, să trecem prin tot atâtea situații reale de viață, poate unele chiar mai crunte decât ne putem imagina. O carte poate reprezenta portalul către mii de lumi străine, încă neexplorate care ne vor rezerva infinite surprize”.

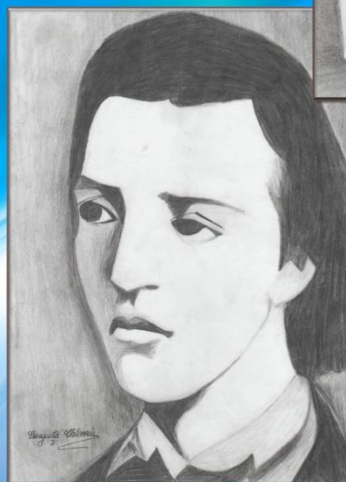
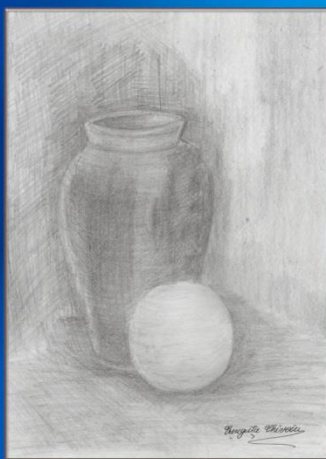
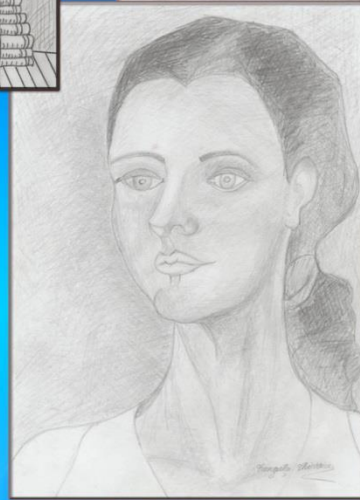
În ultimii ani am observat numeroase campanii pentru promovarea cititului la nivel național și internațional. Astfel, vedete din diverse domenii au încercat să demonstreze beneficiile cititului într-un mod fie serios, fie cu mult umor, tocmai pentru a sublinia faptul că lipsa de cultură duce la anomalii în stilul de viață al unui om.

Prin urmare, nu trebuie să-ți limitezi universul la prieteni care nu au citit altceva decât mesajele primite pe mobil sau postate pe Facebook, așteptând troleul 1 pentru a ajunge acasă.

Prof. Sicoe Loredana
Prof. Vaida Ancuța

Desene
realizate de
prof. Andone
Crenquta

Curiozități din tehnica micronilor

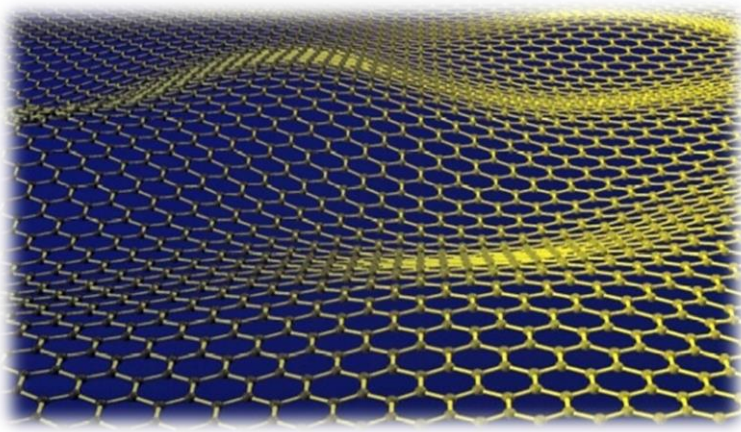
1. Înlocuirea siliciului cu grafenul va revoluționa industria computerelor!

Tehnologia este într-o continuă dezvoltare, iar astăzi majoritatea dispozitivelor și gadget-urilor sunt caracterizate de viteză mare alături de o performanță ridicată. Pentru a depăși performanțele zilelor noastre, ne trebuie material și tehnologii revoluționare. Unul dintre acestea este grafenul.

Acesta este varianta bidimensională a grafitului și este format dintr-un aranjament planar de atomi de carbon dispuși într-o rețea hexagonală. Până în acest moment, grafenul este cel mai bun conducător de electricitate și căldură cunoscut de om.

Cercetătorii de la Universitatea din Manchester au descoperit că telefoanele mobile, computerele și gadget-urile ar putea lucra mult mai rapid dacă ar fi realizate din grafen.

În urma studiului, britanicii au relevat faptul că **electronii traversează grafenul cu o viteză mult mai mare decât reușesc să o facă în siliciu**, baza cipurilor folosite în computerele din ziua de astăzi. Descoperirea cercetătorilor din Manchester sugerează faptul că **o nouă generație de computere și telefoane mobile, ce vor fi mult mai rapide decât cele de astăzi,**

va apărea dacă inginerii vor utiliza grafenul în locul siliciului.

"Electronii care trec prin grafen au o mobilitate imensă. Ei se pot mișca extrem de rapid. Este un rezultat impresionant în fizică ce poate avea implicații în diferite aplicații", a declarat profesorul Kostya Novoselov, cel care în anul 2010 împărțea premiul Nobel pentru fizică cu colegul său Andre Geim pentru cercetările ce au dus la descoperirea asupra acestei substanțe-minune.

"Deoarece este transparent și este un conductor foarte bun, grafenul poate fi folosit la ecrane touch transparente, la panouri de lumini și chiar la celulele solare", a precizat Comitetul Nobel.

2. Cel mai puternic calculator din lume !

Cel mai rapid computer din lume, a fost construit de specialiștii în tehnologie militară din China. Colosul are puterea a 175 000 de laptopuri de ultimă generație puse la un loc. Printre dotări, are 7168 de plăci grafice NVIDIA, care a costat fiecare în jur de 2 500 de dolari, și peste 14 000 de procesoare Intel.

Super-computerul chinezesc denumit *Tianhe-1A*, operează la viteze astronomice, cu peste două trilioane de calcule pe secundă. Mașinăria, în valoare de 60 de milioane de euro, a fost construită de 200 de ingineri, pe parcursul a doi ani, și ocupă fizic, 103 containere refrigerate constant.

Tianhe-1A are un randament de **2,507 petaFLOP/s** (2 507 trilioane de calcule pe secundă),

adică de 1,4 ori mai mult decât fosta deținătoare a coroanei pentru cea mai rapidă mașină de calcul din lume, *Cray XT5 Jaguar* care are **1,75 petaFLOP/s**, aflată în posesia Departamentului Energetic al S.U.A. De asemenea, super-computerul chinezilor, al cărui nume înseamnă "*Calea Lactee*" în dialect mandarin, prezintă o putere de procesare de 14 000 de ori mai mare decât cea a unui calculator obișnuit.

Prof. Dobru Cornelia

LUNA CURĂȚENIEI

Reciclăm...

Motto:

Evoluția este în folosul omenirii, dar care este tributul pe care trebuie să-l plătim?

Populația Globului a crescut foarte mult și este în continuă creștere, în timp ce resursele sunt din ce în ce mai puțin accesibile. În acest fel, în scurt timp, riscăm să nu mai avem materiile prime din care să ne realizăm produsele necesare vieții de zi cu zi.

Ce putem face pentru ca și generațiile viitoare să aibă parte de aceleași resurse ca și noi?

Cei trei „R„ pot reprezenta un răspuns!

- Reducerea utilizării resurselor în fabricarea produselor necesare în viața de zi cu zi (preferarea produselor vrac, sau puțin ambalate, în locul celor supraambalate).
- Refolosirea obiectelor, fie pentru același scop pentru care au fost realizate(ex. o sticlă de suc folosită la udatul florilor), sau pentru alte întrebuințări(ex.o sticlă de plastic folosită pe post de ghiveci de flori).
- Reciclarea deșeurilor(prin deșeu se înțelege orice obiect care nu mai este folosit și este aruncat sau risipit .

Efectele reciclării:

- * reducerea cantității de energie și de materii prime necesare fabricării de noi produse;
- * redă circuitului economic importante cantități de materie primă;
- * reduce cantitățile depozitate la rampele de gunoaie sau la incineratoare;
- * reduce riscurile asupra sănătății noastre și a mediului, cauzate de deversarea improprie a unor deșeuri periculoase;
- * reduce poluarea aerului și a apei.

Plasticul a fost inventat în 1860, dar a început să fie folosit la scară largă în ultimii 30 de ani; Consumul anual de materiale plastice a crescut de la 5 milioane de tone în anii '50, la aproape 100 de milioane de tone astăzi; 35% din tot plasticul produs se utilizează pentru fabricarea de ambalaje;

În Marea Britanie, supermarketurile distribuie aproximativ 17 miliarde de pungi de plastic, adică circa 290 de pungi pe cap de locuitor;

Astăzi, în lume se produc peste 80 de milioane de tone de plastic pe an. În pământ, pet-urile și pungile de plastic au nevoie de 1000 de ani să se degradeze. În timpul acesta ele contaminează solul și apa.

În trecut oamenii obișnuiau să repare și să refolesească tot ce puteau. Populația era mai mică și oamenii trăiau în grupuri mai puțin concentrate. Pe lângă toate acestea, ambalajele folosite erau din materiale care se descompun ușor și în acest fel reîntoarcerea materiilor prime în natură era mult mai rapidă și mai simplă.

Revoluția industrială a permis fabricarea pe scară industrială a ambalajelor ușoare, rezistente, care mențin diversele produse alimentare în condiții adecvate pentru mai mult timp. În acest fel confortul și accesul la produse din ce în ce mai variate este automat mult mai mare.

Pe vremuri, păstram diverse pungi fie pentru a le folosi la piață, fie pentru a le pune, pe post de saci menajeri, în găleata pentru gunoi. Aveam fie un sertar special pentru păstrarea pungilor, fie o sacoșă plină cu astfel de pungi și pungulițe.

Astăzi magazinele sunt pline de produse, toate ambalate frumos, dar cât material poluant aducem acasă după ce ne facem cumpărăturile? Și unde ajung toate acestea?

Aici...

sau aici...

**Prof. Ing. FARKAS ANA
MARIA**

ATENȚIE!

1. Cât de periculoase sunt telefoanele mobile, laptopurile, routerele de internet sau chiar cuptoarele cu microunde?

Sunt întrebări care reapar periodic și la care răspunsurile variază dramatic. Toate aparatele de care am amintit mai sus emit unde radio. Cât de mult ne afectează? Se știe că apropierea de un emițător radio de mare putere poate cauza arsuri. Influența dispozitivelor de mai mică putere este însă deocamdată controversată - le folosim de prea puțin timp. În 2011, **un studiu al Agenției Internaționale pentru Cercetarea Cancerului, IARC**, concluziona că telefoanele mobile pot fi cancerigene, în ciuda reglementărilor pe care trebuie să le respecte. Pe de altă parte, cea mai mare cercetare făcută vreodată vine din Danemarca și a avut în vedere peste 400 de mii de oameni care au folosit telefoanele timp de două decenii - din 1982 până în 1995. Acel studiu a Societății Daneze pentru Cancer afirmă că dimpotrivă, nu a găsit nicio legătură între celulare și sănătate. Și totuși, mulți oameni de știință ne recomandă să ținem telefoanele cât mai departe de noi pe cât posibil și să folosim mai mult căștile cu sau fără fir, întrucât semnalul acestora este incomparabil mai mic.

2. Telefoanele, tabletele și calculatoarele sunt PERICULOASE pentru copii

Copiii pot suferi de depresie infantilă dacă se joacă prea mult pe tabletele electronice. Telefoanele de ultimă generație, tabletele electronice și calculatoarele performante au devenit obligatorii pentru orice copil răsfățat. Mai multe studii realizate în Marea Britanie arată că eșecul școlar este direct proporțional cu timpul alocat utilizării acestor aparate.

Într-o lucrare publicată în ziarul britanic The Guardian, oamenii de știință din Anglia menționează, cu îngrijorare, că **utilizarea tabletei electronice nu este deloc utilă copiilor.**

Tot mai mulți copii de patru sau chiar trei ani știu să folosească dispozitivele electronice, să joace jocuri pe calculator sau să utilizeze alte aplicații pe computer, mai bine decât adulții. Cercetătorii britanici au demonstrat că deși acest lucru pare a fi o dezvoltare incredibilă a minții umane, costul ei este enorm, putând, efectiv, **distruge copilul.**

Cu cât un copil petrece mai mult timp în fața calculatorului și cu cât face mai puțin exercițiu fizic, cu atât este mai predispus la **boli metabolice**. Gageturile folosite excesiv de copii duc la **depresie infantilă**, la **abilități sociale sărace** și dăunează capacității firești a unui copil de a empatiza.

Utilizarea device-urilor trebuie să se facă însă întotdeauna cu măsură. Este bine ca părinții să urmărească activitatea copiilor prin instalarea programelor de parenting control.

Mai mult, majoritatea copiilor și tinerilor au obiceiul de a ronța chipsuri, alune, dulciuri când stau în fața televizorului sau a calculatorului, iar acest lucru face ca tot mai mulți tineri să devină obezi, să aibă carii, să sufere de tulburări digestive.

Potrivit studiilor, părinții sunt principalii vinovați. Ei folosesc gadgeturile de ultimă generație pentru a-și înlocui absența din viața propriilor copii.

Limitarea timpului petrecut în fața ecranelor plate ar putea fi cheia spre o viață normală pentru toți copiii

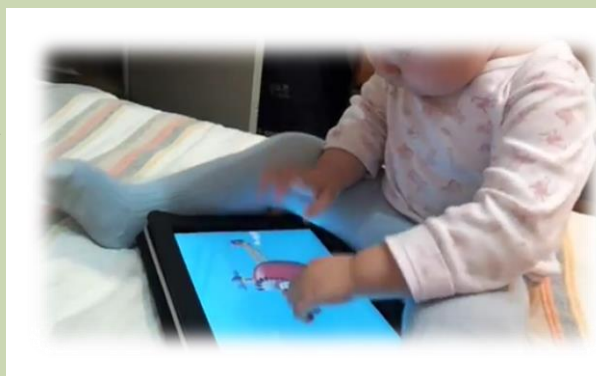
3. Ce pericole se ascund în spatele prietenilor virtuale?

Mii de copii vulnerabili devin adevărate ținte pentru pedofili prin intermediul **rețelelor de socializare**. Un raport întocmit recent în Marea Britanie arată că majoritatea **copiilor abuzați** sunt găsiți de "vânători" prin intermediul tehnologiei.

Pedofilii și grupurile de abuzatori de copii se adaptează vremurilor și folosesc **rețelele de socializare** pentru a-și racola victimele. Pentru ei, listele cu utilizatori de pe **Facebook** și alte rețele de socializare sunt adevărate "meniuri" de unde aleg ținte pentru petrecerile lor sexuale. Iar o mulțime de tineri naivi care "se dau" pe net și se cred "cool" cad în capcanele lor

Pedofilii folosesc computerul și aplicațiile de pe telefoanele mobile și intră în vorbă cu copii, băieți și fete, cărora le câștigă încrederea prin mijloace specifice și apoi îi conving să le trimită imagini cu ei. Următorul pas este să obțină fotografiile cu ei cu conținut sexual explicit, care îi ajută să-și satisfacă, pe moment, poftele bolnave **Manipularea psihologică** a copiilor este ridicată de abuzatori la nivel de artă și de aici până la abuz nu mai este decât un pas foarte mic

Copiii sunt convinși să se întâlnească cu prietenii virtuali în care au atâta încredere, iar planul este în acel moment complet, iar abuzatorii îl desăvârșesc de cele mai multe ori prin agresiune sexuală. Multe dintre victime sunt duse la adevărate petreceri sexuale, unde li se dau droguri și alcool, ceea ce îi face mai "cooperanți" și, totodată, îi face ca ulterior să nu îi mai poată recunoaște pe agresori

Prof. Dobru Cornelia

Centrul de Documentare și Informare -spațiul ideal pentru fiecare elev-

Anul acesta, școala noastră a reușit, în mare parte prin eforturi proprii, să amenajeze un Centru de Documentare și Informare. Dacă înainte elevii nu aveau la dispoziție decât o bibliotecă situată într-un spațiu impropriu, cu mobilier învechit și cu posibilități limitate de acces liber la publicații, prin

realizarea acestui centru s-au creat condițiile ideale pentru lectură, documentare și informare, pentru desfășurarea unor activități, proiecte, în vederea eficientizării actului educațional și a îndeplinirii obiectivelor prevăzute în planul de dezvoltare al școlii. Dotat cu un fond de publicații variat, cu mobilier nou, aparatură audio-vizuală, calculatoare conectate la internet, Centrul de Documentare și Informare oferă tot ceea ce este necesar pentru buna desfășurare a activității școlare, în lărgirea orizontului cultural și spiritual și asigură șanse egale pentru toți elevii, în

privința accesului la resursele informaționale de care au nevoie. De asemenea, C.D.I. dă elevilor ocazia: să-și dezvolte spiritul de echipă, creativitatea, inteligența, să-și creeze competențe legate de căutarea și selectarea informației, să se recreeze, să socializeze și să se poată dezvolta personal și profesional. Este și locul în care ei își pot redescoperi sau îmbunătăți gustul pentru lectură și să-și formeze o atitudine pozitivă față de învățare, în general.

Datorită acestui centru și colaborarea dintre bibliotecar și cadrele didactice s-a intensificat, prin realizarea de activități comune,

atât pedagogice, cât și culturale sau de comunicare. Câteva exemple ar fi:

- proiectul „26 septembrie - Ziua europeană a limbilor moderne”;
- proiectul „Scriitorul lunii”;
- proiectul „15 noiembrie - Ziua Națională fără Tutun”;
- proiectul „Curaj civic - observă și acționează!”;
- proiectul „Fetons ensemble la Francophonie!”;
- proiectul „Crăciunul în Franța”;
- proiectul „9 mai - Ziua Europei”;

- „Literatura si filmul”- vizionarea filmelor după romanele studiate în cadrul orelor de limba și literatura română;
- „Valentine’s day, sărbătoarea iubirii”- atelier de creație;
- concursuri de recitare sau lingvistice;
- activități de inițiere a elevilor în căutarea și tratarea informației;
- Sesiunea de comunicări științifice, Secțiunea de Limbă și Comunicare”;
- întâlnire cu un scriitor local, în cadrul proiectului „Scriitorii brașoveni și cărțile lor”;
- pregătirea pentru serbări școlare;
- vizionări de filme artistice și documentareși exemplele ar putea continua.....

În concluzie, prin tot ceea ce oferă, Centrul de Documentare și Informare reprezintă un sprijin real și important în viața elevilor și a cadrelor didactice și favorizează (prin activitățile sale specifice) accesul la cultură și informație, precum și deschiderea instituției școlare spre exterior.

Bibliotecar, Nicoleta Dicu

COMUNICAREA ASERTIVĂ

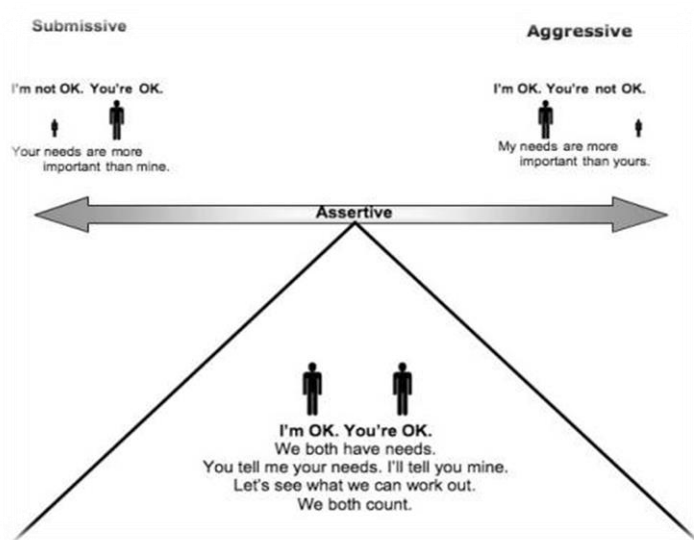
Succesul înseamnă, printre altele, să obții ceea ce îți dorești. Pentru acest lucru este nevoie să-ți poți exprima clar, ferm, spontan, sincer și direct sentimentele, nevoile și dorințele, respectându-i în același timp pe ceilalți. Pe lângă a le exprima, este nevoie să le poți susține, fără a fi agresiv sau abuziv, atunci când ceilalți opun rezistență.

Asertivitatea reprezintă calea de mijloc între două extreme: pasivitatea și agresivitatea. Sentimentele, nevoile și dorințele tale nu sunt nici mai mult nici mai puțin importante decât cele ale altor oameni: sunt egale de importante

În acest fel de interacțiune sunt respectate atât demnitatea și drepturile celorlalți, cât și ale tale.

Conceptul de asertivitate, relativ nou în societatea românească, este "importat" de la americani și înseamnă, în principiu, a spune "nu" fără să te simți vinovat. Mai nuanțat, comunicarea asertivă este cea prin care spui ceea ce ai de spus, în mod ferm, spontan, sincer și direct, păstrându-ți demnitatea și drepturile și, în același timp, fără să-l jignești pe celalalt - deci fără să-l ataci ca persoană, ci referindu-te strict la comportamentul său din acel moment.

Asertivitatea nu este un comportament natural, cu care ne naștem. Oamenii se comportă și comunică în funcție de cele două reacții primare - de fugă sau luptă - în mod submisiv sau agresiv. În mod natural, ne comportăm și comunicăm submisiv sau agresiv; asertivitatea este un comportament și un mod de comunicare educat - deci o abilitate care trebuie cunoscută și apoi exersată. Dacă am plasa pe o scală cele două extreme - submisiv și agresiv - comportamentul asertiv nu se află, așa cum ne-am aștepta, la mijloc. Comportamentul asertiv este mult mai aproape de cel agresiv, dar se diferențiază de comportamentul agresiv prin faptul că nu încalcă drepturile și libertățile celuilalt. De asemenea, comportamentul asertiv analizează comportamentul celuilalt și nu persoana lui. De exemplu, un manager care intra în birou și le spune oamenilor săi: "Sunt nemulțumit că nu ați atins țintele pe care vi le-am stabilit. Ce s-a întâmplat?", se comportă asertiv, iar un manager care spune: "*Normal. Pleacă omul o zi și nu mai face nimeni nimic. Idioților!*", are un comportament agresiv.

Pleacă omul o zi și nu mai face nimeni nimic. Idioților!", are un comportament agresiv.

Oamenii al căror comportament natural este submisiv sunt și cei care reușesc cel mai greu să comunice asertiv, fiindcă le este teamă tot timpul și nu au curajul să abordeze un mod de comunicare atât de îndepărtat (aproape de cealaltă extremă a scalei) și de contrar comportamentului lor natural. Dacă ei sunt genul de angajați care, atunci când sunt încărcăți cu sarcini suplimentare, spun de fiecare dată: "*Bine, o fac și pe asta*" sau "*Îmi cer scuze că nu am reușit să finalizez tot*", le va fi foarte greu să-i spună șefului: "*Uite, raportul acesta trebuia făcut de altcineva și mi l-ai dat mie. Eu mi-am îndeplinit sarcinile pe care le am conform fișei postului. Este a cincea oară când imi dai să fac rapoarte pe care nu ar trebui să le*

fac eu. Dacă nu face parte din atribuțiile mele, de ce mă cerți tot pe mine?".

Trebuie să învățăm să comunicăm

Ca să putem deveni asertivi, trebuie să trecem printr-un pas obligatoriu: să învățăm să comunicăm, dar nici abilitățile de comunicare nu sunt ușor de dobândit. Dacă întrebăm oamenii din 100 de companii care este cea mai importantă problemă în organizația lor, răspunsul este, în aproape toate cazurile: comunicarea. Iar problemele de comunicare sunt cauzate de trei mari prejudecăți, care există în aproape toate organizațiile: că e ușor să comunici; că pentru a comunica e suficient să transmiți un mesaj; că, dacă ai transmis mesajul acela "e clar" că oamenii vor înțelege exact ceea ce ai vrut să înțeleagă. Dar comunicarea înseamnă mai mult decât transmiterea unui mesaj; înseamnă transmitere, recepție și feedback - aceasta este comunicarea completă.

Iar pentru a comunica eficient, trebuie să fim conștienți de barierele care intervin în comunicare. Prima mare barieră în comunicare este faptul că nu reușim să exprimăm ceea ce gândim prin cuvinte sau prin limbajul non-verbal. El adaugă că, după aceea, comunicarea este influențată de percepția celui căruia îi este destinată - receptorul - așa că trebuie să ținem cont de faptul că o anumită expresie declanșează imagini diferite la persoane diferite. Dacă receptorul nu a înțeles, problema nu este la el, ci la inițiatorul comunicării: emițătorul, care trebuie să se asigure, folosind feedback-ul, că receptorul a înțeles ceea ce i s-a spus. Așa procedează vânzătorii din

restaurantele MacDonald's, care repetă tot ceea ce a comandat clientul, ca să se asigure că îi va da exact ceea ce a cerut. Nu contează ce spunem noi; contează ceea ce a înțeles receptorul; acesta este lucrul cel mai important în comunicare.

Scopul pentru care comunicăm nu este să transmitem un mesaj, ci să primim un răspuns sau să obținem un rezultat: o schimbare de atitudine, de comportament, o modificare a stării actuale etc., iar receptorul se comportă ulterior în funcție de ceea ce a înțeles, nu în funcție de ceea ce i-am spus. Înainte de asertivitate, trebuie să ne asigurăm că mesajul a fost înțeles de celălalt exact așa cum ne așteptăm să fie înțeles; după aceea vedem dacă mai continuăm discuția sau nu.

Atragem atenția asupra unui alt element important al comunicării: ceea ce transmitem fără cuvinte, prin limbajul corpului, și este perceput în mod inconștient, de către celălalt. Comunicarea față în față - care s-a dovedit a fi și cea mai de succes în istoria companiilor - este și cea mai complexă, pentru că avem la îndemână toate "ingredientele" comunicării: și cuvintele, și limbajul corporal (văzut - postura, gesticulația, îmbrăcămintea; auzit - viteza de vorbire, intonația, tonul vocii). Iar între ceea ce transmitem prin cele două limbaje trebuie să existe o congruență. Altfel, dacă vorbele spun ceva iar corpul nostru altceva, mesajul recepționat de interlocutor va fi cel al corpului, fiindcă în comunicare semnificația este dată nu de cuvinte, ci de limbajul corporal. Dacă spunem, de exemplu: "Mă bucur să te văd", iar limbajul corpului nostru spune contrariul, interlocutorul nostru va ști că nu am vrut să ne întâlnim cu el.

Ca să fii asertiv, trebuie să-ți susții drepturile

Trecând la pasul următor - învățarea comportamentului asertiv - trebuie să începeți conștientizând faptul că aveți față de ceilalți un set de drepturi pe care trebuie să vi le susțineți. De asemenea, fiindcă a fi asertiv nu înseamnă să fii agresiv, trebuie să conștientizați faptul că și ceilalți, la rândul lor, au aceleași drepturi, de care trebuie să țineți cont.

Printre drepturile asertive se mai numără: *dreptul de a avea opinie, de a fi tratat cu respect, de a fi luat în serios, de a fi ascultat, de a da un răspuns sau o replică atunci când și se comunica ceva.*

În practică, din respectarea drepturilor asertive rezultă o serie de reguli ale comunicării asertive. Astfel, *comunicarea asertivă se concentrează pe comportamentul pe care-l are celălalt la un moment dat, și nu pe persoana lui.*

Pentru ca drepturile noastre să fie respectate, trebuie să ni le construim, în timp, învățându-i pe ceilalți să ne trateze așa cum dorim. *Una dintre legile relaționării spune că felul în care ești tratat de ceilalți este o consecință a felului în care te-ai comportat anterior.* De aceea se recomandă comunicarea asertivă încă din startul unei relații cu o altă persoană. El arată că dacă șeful își ceartă zbirând subordonatul și îl face prost sau idiot pentru a suta oara, este vina subordonatului, fiindcă l-a lăsat, în timp, să îl trateze așa, și nu a comunicat cu el, de la început, în mod asertiv. Mesajul asertiv pe care ar fi trebuit să-l transmită subordonatul ar fi de genul: *"Uite, am văzut că și cu ceilalți colegi ai mei vorbești așa. Cu mine te rog să vorbești altfel. Eu te respect ca persoană; te rog frumos să mă respecti și tu ca persoană, iar criticile tale să se refere la activitatea mea de aici, nu la persoana mea. Îți mulțumesc că m-ai ascultat"*. Dacă subordonatul transmite din start un asemenea mesaj, îl va pune pe gânduri pe șeful său, care a doua oară nu va mai zbiera la el. Dacă situația se repetă, soluția va fi ca, de fiecare dată, subordonatul să-i transmită șefului sau același mesaj, pe principiul "plăcii stricate".

O altă regulă a comunicării asertive este personalizarea - cel care transmite mesajul își asumă responsabilitatea pentru ceea ce spune. Dacă, de exemplu, un manager începător primește de la șeful său sarcina să-și evalueze oamenii și nu are curaj, le va spune *"știți, șeful m-a rugat să vă evaluez"* - dar acest comportament nu este asertiv, ci submisiv. O altă regulă de comunicare spune că mesajul trebuie să fie exprimat direct și pe loc, altfel există riscul ca persoana vizată să nu mai recunoască mai târziu, că așa s-au întâmplat lucrurile. În cazul în care mesajul este un feedback negativ, nu trebuie dat niciodată în prezența altora - fiindcă îi afectează celuilalt stima de sine - ci între patru ochi, în alt birou; de asemenea, mesajul trebuie completat cu o sugestie sau o propunere de comportament.

Nu în ultimul rând, respectarea drepturilor celorlalți înseamnă să fim capabili, la rândul nostru, să recepționăm o comunicare asertivă. *De asemenea, trebuie să ținem cont că o caracteristică a asertivității este empatia: capacitatea de a ne pune în pielea celuilalt, de a-i înțelege problemele și de a-l asculta, chiar dacă nu suntem de acord cu el.* Altfel, dacă emițătorul se concentrează pe el însuși, iar receptorul face la fel, are loc un "dialog al surzilor". Deprinderea de a comunica asertiv se formează în timp și trebuie exersată, dar nu în mod rigid. Dacă vrem să ne evaluăm asertivitatea, nu trebuie să ne întrebăm dacă am avut acest comportament în orice situație, ci cât de des am fost asertivi.

Chiar dacă este dificil să devii asertiv, beneficiile unui asemenea comportament merită tot efortul. În primul rând, obținem lucrurile la care avem dreptul, iar în al doilea rând evităm disconfortul și sentimentul de vinovăție pe care-l avem când spunem "nu". Un alt beneficiu al comportamentului asertiv este faptul că ne crește încrederea în noi înșine și auto-respectul.

Prof. Adina Agache

Violența în școală

„A lupta contra violenței școlare înseamnă a ameliora calitatea relațiilor și a comunicării între toate persoanele angrenate în actul educațional.” Dardel Jaouadi

Violența este o problemă actuală a societății noastre, având impact asupra actului educațional desfășurat într-un cadru instituționalizat. Violența umană este, fără îndoială, una dintre temele recurente ale societăților contemporane.

Mass-media acordă din ce în ce mai multă atenție violenței, contribuind astfel la conștientizarea și creșterea interesului public față de violența tinerilor și implicit, cea școlară.

Școala nu mai este o entitate izolată, un spațiu social autonom, necorelat cu dinamica socială, neafectat de conflictele și dificultățile cu care se confruntă societatea, în general. Ea este o

parte integrantă a comunității largi, iar problemele cu care se confruntă ca instituție și mediu de formare a tinerilor privesc întreaga societate. Școala trebuie văzută ca un forum al socializării, spațiu transparent, deschis lumii exterioare, ale cărei tensiuni le asimilează și devenind chiar un spațiu de manifestare a violenței.

Astfel, violența școlară este o formă a violenței cotidiene și o problemă globală. Violența școlară nu este un fenomen nou, manifestându-se și în trecut, în spațiul autonom al școlii. În zilele noastre, școala, ca instituție, este mai transparentă. În contextul cultural și politic european se acceptă și se promovează ideea că școala trebuie să fie un spațiu privilegiat, al securității, liber de conflicte și de manifestări ale violenței sociale.

Violența în școli nu este un fenomen social nou, astăzi fiind mai vizibil datorită mediei. În vechea Europă, în școli domnea brutalitatea, tolerată pentru disciplinarea elevilor. Însă, o dată cu evoluția societății umane, în cursul istoriei, a apărut un nou tip de personalitate, caracterizat prin creșterea controlului afectelor și descreșterea impulsivității – forme superioare de control de sine. În ziua de azi e important să avem o nouă imagine asupra copilăriei și, bineînțeles, asupra metodelor de educare a copiilor. Violența împotriva copilului nu mai este tolerată. Trebuie apărat interesul copilului pentru a-i asigura dezvoltarea în cele mai bune condiții, iar răul tratament al copilului este interzis prin lege (amenințarea, indiferența, neglijența, derâderea, umilirea, pedepse corporale etc.).

Definirea violenței școlare este un proces continuu. Una dintre definițiile mai cuprinzătoare este cea a Organizației Mondiale a Sănătății, după care violența înseamnă „amenințarea sau folosirea intenționată a forței fizice sau a puterii contra propriei persoane, contra altuia sau contra unui grup, unei comunități care antrenează sau riscă puternic să antreneze un traumatism, un deces sau daune psihologice, o dezvoltare improprie sau privațiuni.”

Formele de manifestare ale violenței în școală sunt: violența între elevi (are cea mai mare pondere în cazurile de violență școlară), violența elevilor față de profesori, violența profesorilor față de elevi. În cazul violenței între elevi, constatăm că această manifestare este specifică îndeosebi vârstei adolescente.

Principalele cauze ale acestei forme de violență sunt reprezentate de mediul familial, unde pot avea loc astfel de incidente, societatea în ansamblu agresivă, strada și grupurile stradale, mass-media. În cazul distribuției pe genuri, constatăm că băieții sunt mai violenți decât fetele, violențele lor luând chiar forme mai grave decât cele ale fetelor, care prezintă forme mai tolerabile. Cauzele și motivațiile acestor manifestări comportamentale la această vârstă sunt:

- afirmarea masculinității, pentru status într-un grup, pentru rivalitate la băieți,
- concurența pentru note, apărarea unor relații de prietenie în cazul fetelor. Cel mai des, această formă de violență are loc în timpul recreațiilor și cel mai frecvent fiind întâlnite violența verbală și jignirile pe baza situației economice, religioase sau etnice.

Violența elevilor față de profesori este, din păcate, o realitate în școlile din România. Se manifestă astfel: comportamente neadecvate ale elevilor în raport cu statutul lor (absenteism, fugă, acte de indisciplină la ore, ignorarea cadrelor didactice, agresiune verbală și nonverbală, refuzul îndeplinirii sarcinilor școlare, atitudini ironice față de profesori), comportamente violente evidente (injurii, loviri, jigniri). Cele mai frecvente sunt absenteismul și indisciplina.

Un alt aspect important în analiza vieții școlare, cu implicații asupra elevului și calității activității educaționale, este violența profesorilor față de elevi. Cel mai adesea se manifestă prin atitudini ironice ale profesorilor față de elevi, evaluare neobiectivă, agresiune nonverbală, ignorare, excludere de la ore, injurii, jigniri, lovire (în ordine descrescătoare a frecvenței cazurilor). Prezența acestei forme de violență este mai redusă decât în celelalte cazuri.

Nu de puține ori au fost semnalate și cazuri de violență ale părinților în spațiul școlii, aceștia având manifestări neadecvate față de profesori (ironii, discuții aprinse, țipete, agresivitate fizică) sau față de colegii propriilor copii.

Violența există și în jurul școlii, caz în care elevi sau persoane din afara școlii au rolul de dealeri, solicită taxe protecție. Alte forme în acest caz sunt fumatul, agresiunile fizice și chiar sexuale.

Așa cum rezultă din analiza formelor de violență școlară, cauzele care duc la astfel de manifestări sunt caracteristici individuale, determinanți socio-familiali și de mediu școlar:

- violența în familie;
- condiții economice;
- mediul instabil familial;
- lipsa stimei de sine;
- mass-media;
- sistemul legal permisiv (în unele țări);
- alienarea (îndepărtarea față de societate);
- discriminări de orice natură.

În altă ordine de idei, putem vorbi despre:

-factori individuali

- hiperactivitate,
- atitudini antisociale,
- tutun, alcool, droguri,
- nivel redus de dezvoltare intelectuală,
- lipsa autocontrolului;

-factori de relaționare:

- autoritate/indiferență în familie,
- anturaj (prieteni cu obiceiuri rele);

-factori comunitari (periferii);

-factori societali: social, cultural, dominația bărbaților, cultura redusă etc.

Comportamentul inadecvat al cadrelor didactice rezultă din:

- provocări ale elevilor;
- insuficienta dezvoltare a competențelor cadrelor didactice – deficiențe de comunicare cu elevii;
- lipsa competențelor de management al clasei;
- insuficienta pregătire psiho-pedagogică;
- nivelul scăzut de motivație al cadrelor didactice pentru ceea ce fac;
- stres, oboseală;
- lipsa vocației;
- lipsa continuității în activitatea unor cadre didactice la aceeași clasă (dificultăți pentru elevi).

Nu de puține ori, poliția este solicitată să intervină în cazuri de violență școlară. Poliția consideră cauze ale violenței școlare mediul familial, cel școlar, televiziunea. Identificarea acestor cazuri de către poliție se face pe baza reclamațiilor. Poliția a fost solicitată să intervină în cazul violenței școlare între elevi, elevi și persoane din afara școlii, elevi și profesori, vandalism.

Din experiența școlii în prevenirea și combaterea fenomenelor de violență, desprindem faptul că strategiile anti-volență care implică elevii dau rezultate. Principalele măsuri de prevenție sunt:

- regulamentul școlar;
- rolul consilierilor școlari în prevenirea violenței este foarte important;
- informarea la ore de dirigenție despre consecințele violenței;
- implicare elevilor în prevenirea violenței propriu-zisă:
- acțiuni de conștientizare de către elevi a efectelor negative ale violenței organizate în școli,
- organizarea de întâlniri cu autorități din poliție,
- întâlniri cu părinții (consilierea specializată a acestora),
- programe de formare a cadrelor didactice (managementul clasei de elevi),
- asistența familiilor cu probleme,
- elaborarea de materiale informative pe tema violenței și prevenirii acesteia,
- evaluări psihologice.

Cele mai utilizate măsuri de intervenție sunt **sanctiunile și asistența**. Aceste cazuri, de obicei sunt sancționate prin: observații individuale; muștrare în fața clasei/consiliului profesoral; muștrare scrisă; eliminare de la cursuri pentru o perioadă; exmatriculare; amenzi, activități extracurriculare. Asistența celor implicați în astfel de situații se face prin: discuții cu persoana în cauză, discuții cu un consilier școlar.

Interacțiunea individ-mediul școlar are o mare importanță în demersul educativ, iar mediul școlar trebuie să ofere toate condițiile necesare bunei desfășurări ale activității didactice, astfel încât ambianța educațională din cadrul școlii să fie una propice dezvoltării elevilor.

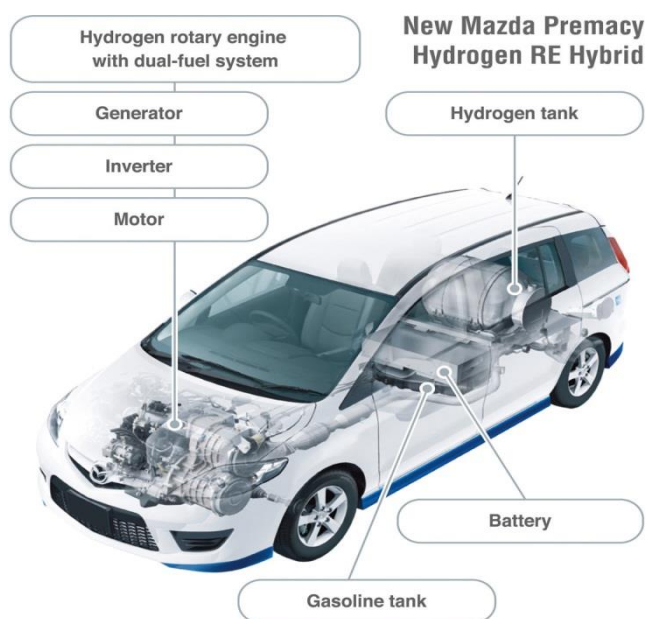
Unul dintre factorii care poate afecta comunicarea și relațiile ce se stabilesc în acest mediu este violența școlară. **Dardel Jaouadi spune: lupta împotriva violenței școlare are ca rezultat ameliorarea relațiilor și a comunicării între persoanele implicate în activitatea educațională.** Acest lucru este esențial pentru desfășurarea activităților educaționale, care au ca scop formarea de personalități armonioase, active și creatoare, în concordanță cu cerințele individuale și sociale.

Prof. Adina Agache

Generator de hidrogen

Poate fi montat pe automobil pentru reducerea consumului de combustibil și reducerea poluării.

Noțiuni generale - AUTOMOBILE CU HIDROGEN

Principalul avantaj al *automobilelor cu hidrogen* este absența motorului electric – automobilele cu hidrogen făcând parte din categoria automobilelor hibride. Energia necesară propulsiei automobilului va fi creată chiar în interiorul automobilului datorită reacțiilor chimice dintre oxigen și hidrogen – ca rezultat vehiculul va evacua în atmosferă doar picături de apă în locul gazelor dăunătoare mediului înconjurător.

Generatorul de hidrogen conduce la obținerea următoarelor avantaje:

- ✓ reducerea consumului de combustibil, lucru care poate determina o reducere de până la 60% a cheltuielilor alocate carburantului;
- ✓ îmbunătățirea eficienței motorului; mai multă putere datorită creșterii eficienței de ardere a combustibilului;
- ✓ reducerea temperaturii motorului; ceea ce conduce la o durată de viață mai lungă a motorului;
- ✓ reducerea emisiilor poluante, datorită arderii mai complete a carbonului, eliminarea depunerilor de carbon din interiorul motorului,

✓ funcționarea mai silențioasă a motorului, datorită arderii mai eficiente a combustibilului.

Tehnologia HHO poate fi implementată pe toate tipurile de automobile echipate cu m.a.i. pe benzină sau diesel, – operațiile de întreținere nu sunt complicate sau costisitoare: trebuie doar umplut rezervorul cu apa distilată (se consuma 1 litru la 44 de ore de funcționare). În funcție de utilizarea motorului, la fiecare 3 sau 6 luni se recomandă golirea și spălarea sistemului, umplerea cu apa distilată și un nou electrolit.

CE ESTE HHO? (HHO = OxiHidrogen, sau gazul lui Brown)

În timpul celui de-al doilea Război Mondial, piloții care zburau mai jos deasupra întinderilor mari de ape au observat că au un consum mai bun de carburant. În urma efectuării de cercetări, s-a constatat că încălzirea motorului, împreună cu picăturile de carburant și vaporii de apă au generat un gaz denumit HHO, care a condus la un consum redus de carburant.

Deci, HHO (sau OxiHidrogen, sau gazul lui Brown) este un supliment pentru carburant produs din hidrogen și oxigen. Prin utilizarea unui echipament adecvat instalat pe automobil, se extrage HHO din apă și se trimite motorului. Acest proces este cunoscut sub denumirea de electroliză.

PRINCIPIILE HHO

H₂O înseamnă apă. Mai exact, H₂O ne spune că molecula de apă este formată din doi atomi de Hidrogen și un atom de Oxigen. Electroliza înseamnă pur și simplu să conectăm apa la o sursă de curent, moment în care atomii de hidrogen vor migra către electrodul negativ, iar atomii de oxigen vor migra către electrodul pozitiv. Deci, am obținut elementele de bază ale apei: hidrogen și oxigen. De fapt, gazul HHO nu este altceva decât atomi liberi de hidrogen și oxigen, extrași din apă prin procesul de electroliză.

Pe de altă parte, benzina este formată din șiruri de hidrocarbon, adică din atomi de hidrogen și carbon. Principala sursă de poluare provine din atomii de carbon rămași neârși.

Un generator HHO pur și simplu adaugă atomi de hidrogen și oxigen la procesul de combustie. Amestecul arde rapid, la temperaturi mai înalte, astfel încât ajută la completarea procesului de combustie al benzinei. Sunt arși mai mulți atomi de carbon, de aceea generează mai puține particule de monoxid de carbon și hidrocarburi.

DE CE AUTOTURISMELE NU SE LIVREAZA DEJA ECHIPATE CU TEHNOLOGIE HHO?

În primul rând deoarece aceasta tehnologie înseamnă pierderi importante pentru companiile petroliere și pentru guverne. Luând ca exemplu doar România, potrivit Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, la nivel național, la sfârșitul anului 2010 erau înmatriculate în România 5,4 milioane mașini. Dacă fiecare mașină și-ar reduce consumul cu doar 20%, gândiți-vă sumele care nu ar mai ajunge în conturile companiilor care comercializează carburant și la taxele de tot felul pe care le practică guvernul.

În al doilea rând, chiar dacă este disponibilă, tehnologia nu este încă foarte cunoscută la nivelul populației. Nu există clipuri publicitare la televizor, nu există reclame în publicații (ziare, reviste, etc).

CONDITII LEGALE

Acest tip de echipament nu se afla pe lista de echipamente ce necesită omologare sau certificare. Registrul Auto Roman poate elibera, la cerere, un document care stipulează acest lucru.

Generatorul de hidrogen construit de mine arată astfel: - menționez că acest ansamblu este funcțional !!!!

Materiale utilizate la construcția ansamblului de producere a hidrogenului:

- tabla inox
- borcan de sticlă - 750 ml
- supapa unisens
- conducte din cauciuc
- cabluri conductoare
- baterie de acumulare
- robinet de siguranță
- tije de plastic (material izolator)
- plăcuțe găurite din material plastic

Tehnologie

Am luat un borcan de sticlă de 750ml cu capac metalic, am găurit capacul în 3 locuri
- la 2 găuri am legat bornele pe care le-am izolat față de capacul din metal prin

garnituri de cauciuc (pentru a nu pierde presiune și a nu conduce curent electric); apoi am tăiat 6 dreptunghiuri din tablă de inox, le-am găurit pe mijloc și am tăiat un pătrățel de 3mm pe 3 mm. Dintr-un colț al dreptunghiului, în gaura din mijloc am introdus o tijă de plastic între fiecare dreptunghi, am introdus niște șaibe de plastic, apoi piulițe la ambele capete și tablele le-am așezat astfel +-+ +-.

În cea de-a treia gaură din capac am racordat un furtun, la mijlocul căruia am pus o supapa unisens și un robinet; la capătul instalației am așezat un arzător pentru a putea demonstra că instalația chiar produce hidrogen (prin arderea acestuia). Instalația este alimentată la 12V.

EVRIKA!!! instalația de producere a hidrogenului funcționează !!!

*Niță Nicolae Flaviu, clasa a XIII-a A_{rp}
Profesor îndrumător, Deleanu Teodora*

Ziua Planetei Pământ

Sărbătorită pentru prima dată pe 22 aprilie 1970, la inițiativa senatorului american Gaylord Nelson, Ziua Planetei Pământ a devenit în câteva zeci de ani un eveniment așteptat și sărbătorit în 192 de țări. Dacă la mijlocul secolului trecut poluarea cu gaze și fum era privită ca un “semn al prosperității”, astăzi mulți dintre locuitorii planetei sunt conștienți de efectele negative ale acesteia asupra lor, a animalelor și a locurilor în care trăiesc. Mergând mai departe, știind că cei 7 miliarde de oameni solicită la maxim mediul, resursele de hrană și de energie,

precum și că numărul lor aproape s-a dublat față de anul primei aniversări, trendul fiind în continuare unul ascendent, grija pentru spațiul în care trăim capătă tot mai mult sens. Drept urmare, cel puțin o dată pe an ar trebui să ne gândim la ce putem face pentru a păstra cât mai bine ceea ce avem și să acționăm în acea direcție.

O fotografie făcută publică pe 26 decembrie 2011 de către NASA înfățișează Peninsula Iberică evidențiată de iluminatul urban din Spania și Portugalia, Duminică, 4 decembrie 2011.

Prof. Cornelia Dobru

CHEILE DE LA PIETRELE LUI SOLOMON

Sunt chei săpate în calcare jurasice de Valea cu Apă, în nordul Masivului Postăvaru, în imediata vecinătate a cartierului Șchei din Brașov și la capătul inferior al Drumului Vechi al Poienii - vehiculele, îndeosebi camioane cu cabină, urcau în Poiană pe acest drum până în anul 1966, când a devenit mult mai accesibil Drumul Nou al Poienii, acela care începe în Livada Poștei. Apare în acest loc un mic bazinet care constituie o veritabilă piață de adunare a apelor: Valea cu Apă primește Oabănul, Valea Seacă și Vâlcelul Dracului, iar în aval se va numi Pârâul Schei (anterior Valea Morilor). Urmând în amonte Valea cu Apă drumetul ajunge la un prim grup de stânci, cu aspect de cheie miniaturală, în care apare un prag peste care apa pârâului curge tumultuos, formând mici căderi. Urcând și depășind pragul, valea se lărgeste, apărând un adevărat amfiteatru natural. Acest sector (bazinet), închis la capete de chei înguste, este numit de localnici și de juni: Între Chietrii.

Aici se desfășoară anual, în prima duminică de după Paște (Duminica Tomii), partea finală a Serbărilor Junilor, original și vechi obicei al locului. Este considerat un obicei popular străvechi, legat geografic de cetatea dacică de la Pietrele lui Solomon, încetățenit în Șcheii

Brașovului, din timpuri necunoscute. Sunt amenajate aici mese betonate și bănci rezervate junilor bătrâni, junilor tineri, dorobanților, roșiorilor, albiștorilor, brașovechenilor și curcanilor, care se întrec în aruncarea pe verticală a buzduganului și prinderea lui cu o mână. Cel care îl aruncă mai sus și reușește să îl prindă de fiecare dată, din cele trei încercări, este considerat cel mai vrednic.

Denumirea de Pietrele lui Solomon a dat naștere la diferite legende legate de numele regelui maghiar Solomon (1063-1074), care, în urma unei expediții militare neizbutite, refugiindu-se, și-ar fi adus toate comorile sale și le-ar fi îngropat la valahii din Șchei, în locul numit și azi Piatra lui Solomon, după cum afirmă istoricul Julius Teutsch.

Într-un perete calcaros apar două grote, cu deschidere considerabilă, dar nu mai lungi de 6 m, iar pe vestitul Turn, peste care a sărit regele ungar Solomon, aflat pe cal, pentru a scăpa de urmăritorii tătari (sau turci?), se practică alpinismul, pe șapte trasee. Calul a căzut în prăpastie, dar Solomon a

reușit să scape, agățându-se de rădăcina unui copac. Pe aceasta și-a așezat coroana, care a devenit peste ani stema Brașovului.

Aici au fost descoperite vestigii ale civilizațiilor din neolitic (paleolitic?), la fel de vechi ca cele găsite în arealul dealurilor Melcilor și Șprenghei.

Prof. Rares Picu

DRUMUL CĂTRE PERFORMANȚĂ

Cea de a XI-a ediție a **Memorialului „Gheorghe Voicu”** a constituit pentru luptătorii C.S.S.Transporturi Brașov un bun prilej de a-și cinsti mentorul, prin rezultatele obținute, într-o competiție de un bun nivel tehnic, cu colegii din alte 11 cluburi sportive.

Organizată de C.S.S. Transporturi Brașov, Colegiul Tehnic de Transporturi, Federația Română de Lupte, Direcția Județeană pentru Tineret și Sport, actuala ediție a turneului de lupte greco-romane a reunit, în perioada 22 – 23 februarie 2013 la Brașov, peste 80 de sportivi legitimați la cluburile sportive C.S.S. Pitești, L.P.S. Pitești, C.S.S. Muscel Câmpulung, Râmnicu Vâlcea, Caraimanul Bușteni, Hercules Bistrița , Lugoj , Slatina, Bacău, C.S. Vladimirescu, C.S. Țara Bârsei 2011 și C.S.S.Transporturi Brașov.

Gheorghe Voicu s-a născut la 26 februarie 1936 în Comuna Săcuieni, Județul Dâmbovița, într-o familie cu 6 frați. Rămas orfan la 12 ani a venit la Brașov unde a urmat cursurile Școlii profesionale de pe lângă Uzina de Autocamioane,

calificându-se în meseria de tâmplar-modelor. Aici a fost selecționat în cadrul clubului sportiv , secția de lupte greco-romane, unde l-a avut ca mentor pe antrenorul emerit Ion Mureșan. Ca luptător Gheorghe Voicu a obținut rezultate de mare performanță, iar ca antrenor a pregătit cu multă pricepere și dăruire, generații de campioni, la Clubul Sportiv Școlar de pe lângă Grupul Școlar de Transporturi C.F.R. , în prezent Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov. Bogdan Adrian, Cozma Ianosz, Rădulescu Constantin, Tohăneanu Eugen, Dan Constantin, Boriceanu Ion, Grasu Constantin, Bojian Dumitru, Dogaru Florin, Săvulescu George, Popescu Mihai, Cantemir Emil, Baltag Gheorghe , Milinceanu Viorel sunt numai câțiva dintre aceștia. Construcția sălii de lupte a fost demarată cu mulți ani în urmă, la inițiativa și cu contribuția sa decisivă. Din păcate o boală necruțătoare l-a răpus prea devreme , pe antrenorul Gheorghe Voicu, în anul 1985. Munca sa a fost însă continuată de mai tinerii săi colegi, antrenorul emerit Valentin Bârjac, Viorel Milinceanu, absolvent al Liceului de Transporturi C.F.R. Brașov,

Horățiu Albu și alții. În prezent în sala de lupte se antrenează sportivii brașoveni, dar se organizează și cantonamente cu oaspeți din alte județe, care beneficiază de condiții foarte bune de cazare și masă la Colegiul Tehnic de Transporturi. De mai mulți ani, C.S.S. Transporturi Brașov ocupă un loc de frunte, în ierarhia luptelor greco-romane, la nivel național. Și-a extins

baza de selecție, activitatea de pregătire cu grupe de copii și în comunele din apropiere, Hărman și Teliu, unde se bucură de un prijin deosebit din partea autorităților locale.

La actuala ediție a participat ca oaspete și fostul sportiv Adrian Bogdan, campion național, antrenat de Gheorghe Voicu , în urmă cu aproape 30 de ani, la Clubul din cadrul unității brașovene de învățământ cu profil feroviar, în prezent profesor de educație fizică și director al stadionului ClujArena.

Antrenorul Viorel Milinceanu, unul dintre organizatori, a apreciat pregătirea tehnică bună a sportivilor, la acest nivel, faptul că, deși nu este o competiție oficială au fost prezenți un număr mare de participanți. Organizarea foarte bună, căldura cu care au fost întâmpinați oaspeții, baza materială de excepție, cupele și medaliile frumoase

decernate ca premii au fost remarcate și de către antrenorii, arbitrii, precum și de sportivii prezenți la acest concurs.

Departamentul pentru Învățământul Tehnic și de Transporturi al Federației Educației Naționale, în prezent al Federației Sindicatelor din Educație „Spiru Haret” a sprijinit permanent nu numai organizarea competițiilor, dar și activitatea clubului sportiv școlar.

Locul I, în clasamentul pe echipe a fost ocupat de C.S.S. Transporturi Brașov Brașov, urmat de C.S. Țara Bârsei 2011 și C.S. Caraimanul Bușteni.

Structura la nivel de categorii de greutate și vârstă a fost: 7 categorii de copii, 4 categorii de cadeți, 2 categorii de juniori.

Arbitrii competiției :

Lungu Daniel - Secretar concurs, Arbitru Internațional
 Ilie Laurentiu - Arbitru Național
 Toth Andrei - Arbitru Național

Clasamentul este următorul :

**Rezultatele sportivilor de la CSS
 Transporturi Brasov :**

- Categoria 24 kg copii- 2**
 Locul I - Tiba Eusebiu
- Categoria 26 kg copii – 2**
 Locul I- Koszocar Raul
- Categoria 32 kg copii – 1**
 Locul I - Olteanu Bogdan
- Categoria 54 kg cadeti**
 Locul I - Sporea Marius
- Categoria 120 kg juniori**
 Locul I - Tira Dumitru
- Categoria 38 kg copii – 1** Locul II
 Raileanu Florin
- Categoria 42 kg copii – 1** Locul II Racovita Sebastian
- Categoria 63 kg cadeti** Locul I Tiba Bogdan
- Categoria 45 kg copii- 2** Locul III Casap Alexandru
- Categoria 80 kg copii – 1** Locul III Demeter Zoli

**Prof. Florin Dobrescu,
 Vicepreședinte F.S. E. „Spiru Haret”**

PRIN EDUCAȚIE - PENTRU O EUROPĂ PUTERNICĂ

Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov a dezvoltat în ultimii ani parteneriate și contacte cu unități de învățământ și organizații din statele Uniunii Europene. În anul 2008 a debutat parteneriatul cu Berufskolleg für

Wirtschaft und Informatik (Colegiul Comercial și pentru Informatică) Neuss, Landul Renania de Nord Westfalia sub genericul „Prin educație - pentru o Europă puternică”. Proiectele comune au continuat în anii 2009 și 2010. Împreună cu Berufskolleg für Technik und Informatik (Colegiul pentru Tehnică și Informatică) din același oraș am continuat derularea proiectelor, în care au fost cuprinși atât elevii cât și cadre didactice, în anul 2012.

Relațiile cu aceste colegii tehnice datează încă din 1996 când, în cadrul primului proiect european pentru reforma învățământului profesional din România – Phare VET, o delegație de profesori din Brașov a efectuat un stagiu de formare în Germania. Atunci unitatea noastră a fost

selecționată, pentru rezultatele foarte bune înregistrate în activitatea sa, ca școală pilot, la nivel național, pentru familia ocupațională „transporturi”. Grupul unităților cu acest statut desemnate de către Ministerul educației a fost constituit din doar 25 de școli cu profil tehnic. În perioada care a urmat au fost derulate și alte proiecte, în special pentru tineri, context în care elevii colegiului nostru au avut ocazia să se întâlnească, în cadrul unor seminarii internaționale cu colegi din cele 2 școli germane dar și cu tineri din Franța. Aceștia au fost și oaspeții noștri, la Brașov, în anii 2002, 2004 și 2006. Partener în aceste proiecte a fost Fundația Română pentru Dezvoltarea Învățământului Feroviar, ONG constituit în anul 1994. Activitățile au urmărit pregătirea tinerilor pentru aderarea României la UE, pentru viitoarea calitate de „cetățean al Europei”. În anul 2002 am primit o donație pentru colegiul nostru ce a constat din mijloace de învățământ și mobilier școlar, în valoare de 10.000 de euro, de la cele două școli, mai sus menționate, situate în orașul Neuss.

Parteneriatele bilaterale demarate în anul 2008 cu cele două școli din Germania au urmărit mai buna cunoaștere a sistemelor de învățământ, curriculum-ul, tehnologiile și strategiile didactice utilizate, desfășurarea instruirii practice. Interesul firesc pentru aceste probleme a determinat ca în componența delegațiilor noastre care au efectuat deplasarea la Neuss, numărul cadrelor din Brașov să fie mai mare, alături de elevii școlii. În programul mobilităților care au durat, de regulă o săptămână, au fost incluse activități comune ale elevilor români și germani, care în timpul orelor au avut de rezolvat sarcini specifice, în echipă. Cadrele didactice au participat la întâlniri separate cu colegii germani, prilej cu care au fost abordate teme de interes comun cum sunt cele legate de Cadrul European al calificărilor, elaborarea și impelmentarea unor standarde de calitate, instrumente de evaluare a cunoștințelor și competențelor elevilor, motivarea acestora, relațiile cu partenerii economici, atragerea elevilor către învățământul tehnic și profesional ș.a. Vizitele la partenerii economici între care poate fi menționată firma de transport Neuss-Düsseldorf Hafen, actualmente Reihn-Cargo au oferit prilejul cunoașterii activității în producție, a operațiilor de întreținere și reparații ale parcului de material rulant propriu, aspectele legate de eficiența economică și de funcționarea sistemului de învățământ dual, cu mare tradiție în Germania. Începând cu anul școlar 2012-2013, odată cu debutul Învățământului profesional în România, care se desfășoară după un nou concept, relația cu partenerul economic fiind hotărâtoare, au fost preluate și la noi elemente ale sistemului dual de pregătire în colegiile tehnologice germane.

Parteneriatul a urmărit și cunoașterea culturii , a tradițiilor și obiceiurilor din Germania. Vizitele la monumente renumite cum sunt Domul din Köln, centru istoric din Neuss , așezare întărită, cu scop militar, ridicată încă din vremea stăpânirii romane, cu denumirea Novesis, și a Capitalei Landului, orașul Düsseldorf, aflat în imediata apropiere au constituit momente importante pentru grupurile din Brașov, care au participat la aceste proiecte.

Oaspeții germani, elevi și profesori, care au vizitat Brașovul în cadrul parteneriatelor cu colegiul nostru au

participat de asemenea la activități comune cu elevii noștri în cadrul orelor de informatică, limba engleză, electrotehnică, prilej cu care au finalizat proiecte de interes, împreună cu colegii lor români. Astfel au realizat postere tematice privind principalele momente ale stagiului lor la Brașov, care au fost prezentate în final sub forma unei expoziții, au construit o pagină web cu aceste elemente, au contribuit cu idei pentru implementarea unor sisteme care să conducă la conservarea și economisirea energiei, au făcut cunoștință cu personalități ale culturii engleze, ori au discutat , în limba lui Shakespeare despre specialități culinare din bucătăria românească, pe care le-au și gustat. Au participat, la cererea lor expresă, în anul 2012 , la un meci de fotbal „între selecționatele României și Germaniei” unde

scorul final a fost net în favoarea celei dintâi echipe menționate , aceea a clasei a X-a C din Colegiul Tehnic de Transporturi. Au fost invitați la o demonstrație a elevilor de la Clubul sportiv „Transporturi Brașov” și au fost antrenați în însușirea unor procedee specifice disciplinei lupte greco-romane, au dat interviuri la postul de radio școlar „School Radio One”. Vizitele în Depoul CFR Brașov, la firma cu capital privat de transport feroviar S.C. „Regiotrans ” SRL, călătoria cu trenul companiei până la Zărnești, însoțiți chiar de către directorul general al firmei mai sus menționate, care a făcut o prezentare adecvată a condițiilor în care a apărut și a evoluat , în ultimii ani , acest agent economic, care colaborează bine , inclusiv cu Deutsche Bahn (Căile ferate germane) au constituit momente importante ale parteneriatului. Desigur nu au lipsit nici excursiile în Poiana Brașov, deplasare cu telecabina în masivul Postăvarul, vizita la Castelul Bran, Cetatea Râșnov, Prima școală românească, Biserica „Sfântul Nicolae” și Biserica Neagră. De mare interes s-a bucurat primirea oaspeților în Parohia Brașov Triaș, de către preotul paroh, care a dat explicații privind rolul și misiunea actuală a Bisericii ortodoxe române, inclusiv în ceea ce privește educarea copiilor și tinerilor. Și aici au fost oferite pentru degustare produse tradiționale , colivă și cozonac care au fost bine primite. Atunci când perioada de ședere a oaspeților a permis au fost vizitate și bisericile fortificate de la Hărman și Prejmer, simbol al culturii și coexistenței multisekulare a populației săsești și a românilor în Țara Bârsei și în Transilvania.

Din păcate , în ultima perioadă, dificultățile financiare au condus la o diminuare a grupului de elevi români care au putut să se înscrie în aceste proiecte. Aceasta nu a influențat însă impresiile deosebite cu care oaspeții noștri germani s-au întors de fiecare dată acasă după vizita la Brașov. Și condițiile bune de cazare , specialitățile culinare din bucătăria românească servite la cantina colegiului, ospitalitatea noastră au contribuit cu siguranță la aprecierea de care ne bucurăm în rândul elevilor și colegilor profesori din cele două școli partenere.

Efortul colegilor profesori, dar și a personalului nedidactic din colegiul nostru pentru ca aceste parteneriate să se desfășoare în condiții foarte bune, al părinților dar și al numeroșilor noștri elevi, merită evidențiat. Trebuie să subliniem și strădania unora dintre noi în vederea soluționării problemei finanțării pentru acoperirea unor cheltuieli necesare deplasării grupului român în Germania, inclusiv prin găsirea unor sponsori chiar în orașul Neuss, demers care a fost încununat de succes.

Merită însă subliniat și faptul că asemenea proiecte aduc împreună tineri din țări diferite care reușesc să comunice, leagă prietenii care, uneori durează o viață. Important este și faptul că între profesorii acestor școli continuă colaborarea și pe alte coordonate cum sunt cele ale elaborării, în comun a unor proiecte europene „Comenius”, ori „Leonardo Da Vinci”, care uneori sunt aprobate și prilejuiesc derularea unor noi activități .

Ne exprimăm speranța că aceste parteneriate vor putea să fie desfășurate și în anii care vor veni, dacă , evident va exista interesul, motivația și implicarea cadrelor didactice și a elevilor.

Brașov, 25.04.2013

Prof. Florin Dobrescu

Gandurile unui absolvent

Peripeții!

O să-mi aduc aminte toată viața de această “etapă” din viața mea. Ca orice adolescenți, făceam și noi “probleme” profesorilor. Știm că nu era tocmai OK, însă, eu cred că așa este viața, așa este în liceu, trebuie să fie și un pic de adrenalină. În momentul acesta îmi vin în minte câteva peripeții pe care aș vrea să le împart cu voi, urmașii noștri. În clasa a XI- a, eram o clasă formată din elevi veniți din cele patru clase de a X-a(B,C,D,E). Pe la începutul anului, la ora de fizică, aveam profesoară nouă, cel puțin pentru mine. Pentru ora aceea avusesem de făcut o temă, și bineînțeles noi nu ne-am făcut-o. Pentru că auzisem prin liceu vorbe de genul: ”Să vezi ce rea e profa asta” sau “Este nemiloasă”, noi, ce ne-am zis: ”Ia hai să nu intrăm la oră”, pentru a nu lua doi pentru temă nefăcută. Zis și făcut. Cincisprezece minute am staț afară, mai mult nu am putut deoarece a venit doamna dirigintă și ne-a însoțit la oră. Din această “năzbâtie”, eu personal, am învățat că nu este bine să judeci omul înainte să-l cunoști, deoarece, doamna profesoară a fost înțelegătoare și nu ne-a făcut nimic.

O altă “năzbâtie”... Îmi amintesc că în clasa a X-a, eram pe coridor cu colegii, era o atmosferă tare “haotică”.

Râdeam cu toții din cauza unui coleg, iar eu cum eram distras de “subiectul cu pricina”. Într-un moment de neatenție am călcat o doamnă profesoară. În momentul acela, am simțit că intru-n pământ de rușine. Colegii râdeau de mine însă eu nu m-am pierdut cu firea. M-am dus repede după dumneai și mi-am cerut frumos și politicos scuze. M-a bucurat mult faptul că aceasta le-a acceptat. Peripeții au fost multe, însă nu aș vrea să vi le dezvălui pe toate, vă las pe voi să le trăiți pe propria piele!

Deci, dragi colegi, eu vă spun doar atât: profitați de toate clipele petrecute în liceu, fie ele bune fie rele. Cu momente ca acestea nu ne vom mai întâlni...

Afrențoaie Cosmin, clasa a XII-a B

Colegialitate

Ce înseamnă pentru mine colegialitatea? Păi... înseamnă: ajutor, sfat, ridicarea moralului, să-ți fie aproape de tine, toate acestea venite bineînțeles din partea colegilor. Din fericire eu am primit acestea, însă “momentul” în care am realizat cu adevărat importanța colegialității a fost în clasa a XI-a, când câțiva colegi au venit cu o propunere care mi-a schimbat radical viața, și anume să facem sală. Acest lucru nu am să-l uit niciodată, datorită lor am realizat importanța sportului, mi-am schimbat stilul de viață. Poate pentru unii acest lucru nu înseamnă nimic, însă pentru mine a însemnat enorm, cei ce mă cunosc știu de ce.

Afrențoaie Cosmin, clasa a XII-a B

Profesori colaboratori:

Adina Agache
Florin Dobrescu
Loredana Şicoe
Model Lizica
Elena Banita
Rares Picu
Ancuta Vaida
Crenguta Andone
Teodora Deleanu
Ana Maria Farkas
Mihaela Nistor
Nicoleta Dicu

*Colegiul Tehnic de
Transporturi Braşov*

Echipă de redacție

Elevi:

Beniamin Ibanescu

Corbu Florina

Dobo Rebeca

Profesori coordonatori:

Cornelia Dobru

Elena Maria Ghenoiu

Grafică copertilor realizată de Aldea George

ISSN2284-6115

ISSN-L-2284-6115